

392R2913

19.10.92

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 302/1

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 2913/92

av den 12 oktober 1992

om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 28, 100a och 113 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

i samarbete med Europaparlamentet⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Gemenskapen bygger på en tullunion. För att främja intressena för både marknadsaktörerna inom gemenskapen och tullmyndigheterna är det lämpligt att samla alla tullbestämmelser, som för närvarande finns i ett stort antal gemenskapsförordningar och gemenskapsdirektiv, i en tullkodex. Denna åtgärd är av grundläggande betydelse för den inre marknaden.

En sådan gemenskapstullkodex (nedan kallad "kodex") måste innehålla gällande tullagstiftning. Det är emellertid lämpligt att ändra denna lagstiftning för att göra den mera enhetlig, förenkla den och avhjälpa vissa brister som fortfarande finns, i syfte att få en fullständig gemenskapslagstiftning på området.

Med utgångspunkt i den inre marknadens principer måste kodexen innehålla de allmänna regler och förfaranden som behövs för att säkerställa genomförandet av tulltaxebestämmelser och andra bestämmelser som införs på gemenskapsnivå i samband med handeln med varor mellan gemenskapen och tredje land. Kodexen måste bland annat omfatta åtgärder

som rör den gemensamma jordbrukspolitiken och handelspolitiken med beaktande av vad dessa kräver.

Det förefaller tillrädligt att påpeka att denna kodex skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser på andra områden. Sådana särskilda regler kan förekomma eller införas i samband med bl.a. lagstiftning som rör jordbruk, statistik, handelspolitik eller egna tillgångar.

För att garantera jämvikt mellan å ena sidan tullmyndigheternas behov av att säkerställa en korrekt tillämpning av tullagstiftningen och å andra sidan marknadsaktörernas rätt till rättvis behandling, måste de nämnda myndigheterna bl.a. få omfattande kontrollbefogenheter och marknadsaktörerna måste få överklagningsrätt. Genomförandet av ett system med överklagningsrätt i tullfrågor kommer att kräva att Förenade kungariket (Storbritannien och Nordirland) inför nya administrativa förfaranden som inte kan träda i kraft före den 1 januari 1995.

Med hänsyn till utrikeshandelns utomordentliga betydelse för gemenskapen, bör tullformaliteter och tullkontroller avskaffas eller åtminstone inskränkas så mycket som möjligt.

Det är viktigt att säkerställa en enhetlig tillämpning av denna kodex och att i detta syfte fastställa ett gemenskapsförfarande, som gör det möjligt att besluta om förfaranden för att genomföra kodexen inom lämplig tid. En tullkodexkommitté bör inrättas för att säkerställa ett nära och effektivt samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen på detta område.

När beslut fattas om nödvändiga åtgärder för att genomföra denna kodex, måste största möjliga försiktighet iakttas för att förhindra varje form av bedrägeri eller oegentlighet som kan tänkas få en negativ inverkan på de Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

⁽¹⁾ EGT nr C 128, 23.5.1990, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr C 72, 18.3.1991, s. 176, och beslut av den 16 september 1992.

⁽³⁾ EGT nr C 60, 8.3.1991, s. 5.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

KAPITEL 1

RÄCKVIDD OCH GRUNDLÄGGANDE
DEFINITIONER*Artikel 1*

Tullagstiftningen skall bestå av denna kodex och de bestämmelser på gemenskapsnivå eller nationell nivå som antas för att genomföra den. Utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser som fastställs på andra områden gäller kodexen för

- handeln mellan gemenskapen och tredje land,
- varor som omfattas av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stål gemenskapen, Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen och Fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

Artikel 2

1. Om inte något annat bestäms, antingen genom internationella konventioner eller sedvana med begränsad geografisk och ekonomisk räckvidd eller genom ensidiga gemenskapsåtgärder, skall gemenskapens tullagstiftning tillämpas enhetligt inom hela gemenskapens tullområde.

2. Vissa av tullagstiftningens bestämmelser får också tillämpas utanför gemenskapens tullområde inom ramen för antingen särskilda föreskrifter eller internationella konventioner.

Artikel 3

1. Gemenskapens tullområde skall omfatta

- Belgiens territorium,
- Danmarks territorium utom Färöarna och Grönland,
- Tysklands territorium utom ön Helgoland och Büsingsens territorium (Fördraget av den 23 november 1964 mellan Förbundsrepubliken Tyskland och Schweiziska Edsförbundet),
- Spaniens territorium utom Ceuta och Melilla,
- Greklands territorium,
- Frankrikes territorium med undantag av de utomeuropeiska territorierna och "collectivités territoriales",
- Irlands territorium,

— Italiens territorium utom kommunerna Livigno och Campione d'Italia samt det territorialvatten i Luganosjön som finns mellan stranden och statsgränsen för området mellan Ponte Tresa och Porto Ceresio,

— Luxemburgs territorium,

— Nederländernas territorium i Europa,

— Portugals territorium,

— Förenade kungarikets territorium inklusive Kanalöarna och Isle of Man.

2. Följande territorier, som är belägna utanför medlemsstaternas territorium skall, med beaktande av de konventioner och fördrag som är tillämpliga på dem, anses vara en del av gemenskapens tullområde:

a) TYSKLAND

De österrikiska territorierna Jungholz och Mittelberg som de definieras i följande fördrag:

— Beträffande Jungholz fördraget av den 3 maj 1868 (*Bayrisches Regierungsblatt* 1868, s. 1245).

— Beträffande Mittelberg fördraget av den 2 december 1890 (*Reichsgesetzblatt* 1891, s. 59).

b) FRANKRIKE

Furstendömet Monacos territorium som det definieras i den tullkonvention som undertecknades i Paris den 18 maj 1963 (*Journal officiel* den 27 september 1963, s. 8679).

c) ITALIEN

Republiken San Marinos territorium som det definieras i konventionen av den 31 mars 1939 (Lag av den 6 juni 1939, nr 1220).

3. Gemenskapens tullområde skall innefatta territorialvatten, inre farvatten samt luftrum som hör till medlemsstaterna och till de territorier som anges i punkt 2 med undantag av territorialvattnen, de inre farvattnen och luftrummet för de territorier som inte ingår i gemenskapens tullområde enligt punkt 1.

Artikel 4

I denna kodex används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1) *person:*

- en fysisk person,
- en juridisk person,

- en sammanslutning av personer som tillerkänns rättskapacitet utan att vara juridiska personer, om det är möjligt enligt gällande lagstiftning.
- 2) *person etablerad i gemenskapen:*
- beträffande fysiska personer, varje person som normalt är bosatt där,
- beträffande juridiska personer och sammanslutningar av personer, varje person som har sitt säte, sitt huvudkontor eller ett fast driftställe i gemenskapen.
- 3) *tullmyndigheter:* myndigheter som bl.a. har ansvar för tillämpningen av tullagstiftningen.
- 4) *tullkontor:* alla tullkontor vid vilka alla eller några av de formaliteter som fastställts i tullagstiftningen kan fullgöras.
- 5) *beslut:* varje förvaltningsåtgärd av tullmyndigheterna i fråga om tullagstiftningen för att ta ställning i ett visst fall, då denna åtgärd får rättslig verkan för en eller flera särskilda eller identifierbara personer. Denna term täcker bl.a. bindande tulltaxeupplysningar enligt artikel 12.
- 6) *tullstatus:* varornas status som gemenskapsvaror eller icke-gemenskapsvaror.
- 7) *gemenskapsvaror:*
- varor som i sin helhet framställts inom gemenskapens tullområde enligt villkoren i artikel 23 och inte innehåller varor som importerats från länder eller territorier som inte utgör en del av gemenskapens tullområde,
- varor som importerats från länder eller territorier som inte utgör en del av gemenskapens tullområde och som övergår till fri omsättning,
- varor som har framställts inom gemenskapens tullområde, antingen endast av varor enligt andra strecksatsen eller av varor enligt första och andra strecksatserna.
- 8) *icke-gemenskapsvaror:* andra varor än de som anges i punkt 7.
- Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 163 och 164 skall gemenskapsvaror förlora sin status som sådana varor, när de faktiskt förs ut från gemenskapens tullområde.
- 9) *tullskuld:* en persons skyldighet att erlägga den importtull (tullskuld vid import) eller den exporttull (tullskuld vid export) som gäller för särskilda varor enligt gällande gemenskapsbestämmelser.
- 10) *importtullar:*
- tullar och avgifter med motsvarande verkan vilka skall betalas vid import av varor,
- jordbruksavgifter och andra avgifter vid import som införts enligt den gemensamma jordbrukspolitikerna eller enligt särskilda ordningar för vissa varor som tillverkats genom bearbetning av jordbruksprodukter.
- 11) *exporttullar:*
- tullar och avgifter med motsvarande verkan vilka skall betalas vid export av varor,
- jordbruksavgifter och andra avgifter vid export som införts enligt den gemensamma jordbrukspolitikerna eller enligt särskilda ordningar för vissa varor som tillverkats genom bearbetning av jordbruksprodukter.
- 12) *gäldenär:* varje person som har betalningsansvar för en tullskuld.
- 13) *tullmyndigheternas övervakning:* varje allmän åtgärd, som vidtas av dessa myndigheter i syfte att säkerställa att tullagstiftningen och, i förekommande fall, andra bestämmelser, tillämpliga på varor som är föremål för tullövervakning, iakttas.
- 14) *tullmyndigheternas kontroll:* genomförandet av särskilda åtgärder, såsom undersökning av varor, kontroll av att handlingar finns och är äkta, granskning av företags räkenskaper och andra handlingar, undersökning av transportmedel, undersökning av bagage och andra varor som personer för med sig samt genomförande av officiella utredningar och andra liknande åtgärder i syfte att säkerställa att tullagstiftningen och, i förekommande fall, andra bestämmelser, tillämpliga på varor som är föremål för tullövervakning, iakttas.
- 15) *godkänd tullbehandling:*
- a) att varor hänförs till ett tullförfarande,
- b) att varor förs till en frizon eller ett frilager,
- c) att varor återexporteras från gemenskapens tullområde,
- d) att varor förstörs,
- e) att varor överläts till statskassan.
- 16) *tullförfarande:*
- a) övergång till fri omsättning,
- b) transitering,
- c) lagring i tullager,
- d) aktiv förädling,
- e) bearbetning under tullkontroll,
- f) temporär import,
- g) passiv förädling,
- h) export.

- 17) *tulldeklaration*: den åtgärd genom vilken en person i föreskriven form och på föreskrivet sätt anger ett önskemål om att hänföra varor till ett visst tullförfarande.
- 18) *deklarant*: den person som avger en tulldeklaration i eget namn eller den person i vars namn en tulldeklaration avges.
- 19) *uppvisande av varor för tullen*: anmälan i föreskriven form till tullmyndigheterna om att varor har anlänt till tullkontoret eller till någon annan plats som angetts eller godkänts av tullmyndigheterna.
- 20) *frigörande av varor*: den åtgärd genom vilken tullmyndigheterna gör varor tillgängliga för de ändamål som föreskrivs enligt det tullförfarande som de har hänförs till.
- 21) *ansvarig för tullförfarandet*: den person för vars räkning en tulldeklaration avgetts eller den person, till vilken ovannämnda persons rättigheter och skyldigheter i fråga om tullförfarandet har överförts.
- 22) *tillståndshavare*: den person som har beviljats ett tillstånd.
- 23) *gällande bestämmelser*: gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser.
- 24) *kommittéförfarande*: det förfarande som fastställs eller anges i artikel 249.

KAPITEL 2

DIVERSE ALLMÄNNA BESTÄMMELSER, SÄRSKILT BETRÄFFANDE PERSONERS RÄTTIGHETER OCH SKYLDIGHETER ENLIGT TULLAGSTIFTNINGEN

Avsnitt 1

Rätt att anlita ombud

Artikel 5

- Enligt de villkor som fastställs i artikel 64.2 och om inte annat följer av de bestämmelser som antas inom ramen för artikel 243.2 b får alla utse ett ombud för sina kontakter med tullmyndigheterna för att fullgöra de handlingar och formaliteter som fastställs i tullagstiftningen.
- Detta ombudskap får vara
 - direkt, varvid ombudet skall handla i en annan persons namn och för dennes räkning, eller
 - indirekt, varvid ombudet skall handla i eget namn men för en annan persons räkning.

En medlemsstat får begränsa rätten att avge tulldeklarationer så att ombudet skall vara ett tullombud som bedriver sin verksamhet inom det landets territorium enligt reglerna för

— direkt ombudskap eller

— indirekt ombudskap.

3. Ett ombud skall vara etablerat i gemenskapen utom i de fall som avses i artikel 64.2 b och artikel 64.3.

4. Ett ombud skall uppge att han handlar för huvudmannens räkning, ange om ombudskapet är direkt eller indirekt och ha fullmakt att handla som ombud.

En person som inte uppger att han handlar i någon annans namn eller för någon annans räkning eller som uppger att han handlar i någon annans namn eller för någon annans räkning utan att ha fullmakt att göra detta, skall anses handla i eget namn och för egen räkning.

5. Tullmyndigheterna får kräva att den som uppger sig handla i någon annans namn eller för någon annans räkning styrker sin fullmakt att handla som ombud.

Avsnitt 2

Beslut om tillämpningen av tullagstiftningen

Artikel 6

1. Om en person begär att tullmyndigheterna skall fatta ett beslut om tillämpningen av tullagstiftningen, skall den personen tillhandahålla alla upplysningar och handlingar som dessa myndigheter behöver för att kunna fatta ett beslut.

2. Beslutet skall fattas och underrättelse om beslutet ges till sökanden så snart som möjligt.

Om en framställning om ett beslut görs skriftligen, skall beslutet fattas inom en tid som fastställs enligt gällande bestämmelser med början den dag då framställningen mottas av tullmyndigheterna. Sökanden skall skriftligen underrättas om beslutet.

Denna tid får dock överskridas om tullmyndigheterna inte kan fullgöra sin uppgift inom denna tid. I så fall skall dessa myndigheter underrätta sökanden om detta innan tiden gått ut, ange de skäl som berättigar till överskridandet och ange den ytterligare tid som de bedömer nödvändig för att kunna fatta ett beslut rörande framställningen.

3. Ett beslut som fattas av tullmyndigheterna skriftligen och som antingen avslår framställningar eller som innebär negativa konsekvenser för de personer som det riktas till, skall ange skälen till beslutet. Ett sådant beslut skall innehålla hänvisning till överklagningsrätten enligt artikel 243.

4. Det får föreskrivas att den första meningen i punkt 3 också skall tillämpas på andra beslut.

Artikel 7

Utom i de fall som anges i artikel 244 andra stycket skall beslut som antagits omedelbart kunna verkställas av tullmyndigheterna.

Artikel 8

1. Ett beslut som är till förmån för den berörda personen skall upphävas om det fattats på grundval av felaktiga eller ofullständiga upplysningar och

— sökanden visste eller rimligen borde ha vetat att upplysningarna var felaktiga eller ofullständiga, och

— detta beslut inte kunde ha fattats på grundval av korrekta eller fullständiga upplysningar.

2. De personer som beslutet riktade sig till skall underrättas om dess upphävande.

3. Upphävandet skall gälla från och med den dag då det upphävda beslutet fattades.

Artikel 9

1. Ett beslut som är till förmån för den berörda personen skall återkallas eller ändras i andra fall än de som anges i artikel 8, om ett eller flera av de villkor som fastställts för dess utfärdande inte uppfylldes eller inte längre uppfylls.

2. Ett beslut som är till förmån för den berörda personen får återkallas om den person som beslutet riktar sig till inte uppfyller en förpliktelse som ålagts honom enligt detta beslut.

3. Den person som beslutet riktar sig till skall underrättas om att det återkallats eller ändrats.

4. Återkallelsen eller ändringen av beslutet skall gälla från och med den dag då underrättelse skedde. Emellertid får tullmyndigheterna i undantagsfall och om berättigade intressen för den person som beslutet var riktat till så kräver, uppskjuta den dag då återkallelsen eller ändringen träder i kraft.

Artikel 10

Artiklarna 8 och 9 skall inte påverka tillämpningen av nationella regler som föreskriver att beslut är ogiltiga eller förlorar sin giltighet av skäl som inte har samband med tullagstiftningen.

Avsnitt 3

Upplysningar

Artikel 11

1. Var och en får begära upplysningar av tullmyndigheterna om tillämpningen av tullagstiftningen.

En sådan begäran får avslås om den inte gäller en faktiskt förestående import- eller exporttransaktion.

2. Upplysningarna skall lämnas kostnadsfritt till sökanden. Om särskilda kostnader emellertid har uppstått hos tullmyndigheterna, särskilt som en följd av analyser av eller expertutlåtanden om varor eller av varornas återlämnande till sökanden, får han debiteras det tillämpliga beloppet.

Artikel 12

1. Tullmyndigheterna skall på skriftlig begäran utfärda bindande tulltaxeupplysningar och därvid handla i överensstämmelse med kommittéförfarandet.

2. Bindande tulltaxeupplysningar skall vara bindande för tullmyndigheterna gentemot mottagaren endast beträffande varornas klassificering enligt tulltaxan.

Bindande tulltaxeupplysningar skall vara bindande för tullmyndigheterna endast beträffande varor för vilka tullformalitetserna fullgjorts efter den dag då de lämnade beskedet.

3. Den som erhållit dessa upplysningar skall styrka att de varor som deklarerats i varje avseende överensstämmer med dem som beskrivs i beskedet.

4. Bindande tulltaxeupplysningar skall gälla i sex år från och med den dag då de utfärdades. Utan hinder av artikel 8 skall de upphävas om de grundas på oriktiga eller ofullständiga uppgifter från sökanden.

5. Bindande tulltaxeupplysningar skall upphöra att gälla

a) när en förordning har antagits och upplysningarna inte längre överensstämmer med det som därmed fastställs,

b) när de inte längre är förenliga med tolkningen av en av de nomenklaturer som avses i artikel 20.6 antingen på gemenskapsnivå på grund av ändringar i Kombinerade nomenklaturen eller på grund av en dom från Europeiska gemenskapernas domstol eller, på internationell nivå, på grund av ett klassificeringsuttalande eller en ändring i de förklarande anmärkningarna till nomenklaturen till systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering som antagits av Tullsamarbetsrådet, och

i så fall skall den dag då de bindande tulltaxeupplysningarna upphör att gälla vara dagen för offentliggörandet av dessa åtgärder eller, i fråga om internationella åtgärder, den dag då kommissionen offentliggör dessa i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, serie C,

c) när återkallelsen eller ändringen delges innehavaren.

6. Innehavaren av bindande tulltaxeupplysningar som upphör att gälla enligt punkt 5 b eller punkt 5 c får fortfarande använda dessa besked under sex månader från dagen för offentliggörandet eller delgivningen under förutsättning att han slutit bindande avtal om köp eller försäljning av varorna i fråga på grundval av de bindande upplysningarna innan beslut om denna tulltaxebestämmelse fattades. Om det gäller produkter för vilka en import-, export- eller förutfastställselicens inlämnas när tullformalitetserna genomförs, ersätts emellertid tiden på sex månader med licensens giltighetstid.

I det fall som avses i punkt 5 a får en frist, som skall gälla för föregående stycke, fastställas i förordningen.

7. Klassificering enligt bindande tulltaxeupplysningar får göras enligt villkoren i punkt 6 endast för att

- fastställa import- eller exporttullar,
- beräkna exportbidrag och alla andra belopp som beviljats vid import eller export som en del av den gemensamma jordbrukspolitikerna,
- använda import-, export- eller förutfastställselicens som inlämnas när formaliteter genomförs för godkännande av tulldeklarationen för varorna i fråga, under förutsättning att dessa licenser utfärdats på grundval av nämnda klassificeringsbesked.

Om det finns risk för att de ordningar som fastställs i den gemensamma jordbrukspolitikerna inte kan genomföras på ett smidigt sätt, får det dessutom i speciella fall beslutas om undantag från punkt 6 enligt det förfarande som fastställs i artikel 38 i förordning nr 136/66/EEG⁽¹⁾ och i motsvarande artiklar i andra förordningar om gemensam organisation av marknaderna.

Avsnitt 4

Övriga bestämmelser

Artikel 13

Tullmyndigheterna får, enligt de villkor som anges i gällande bestämmelser, utföra alla de kontroller som de anser nödvändiga för att säkerställa att tullagstiftningen tillämpas korrekt.

⁽¹⁾ EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

Artikel 14

För att tillämpa tullagstiftningen skall var och en som är direkt eller indirekt inblandad i verksamhet som berör handeln med varor, på tullmyndigheternas begäran och inom föreskriven tid, förse tullmyndigheterna med alla nödvändiga dokument och upplysningar, oavsett vilket medium som används, och ge dem all nödvändig hjälp.

Artikel 15

Alla upplysningar som är av konfidentiell natur eller som överlämnas på konfidentiell grund skall omfattas av kravet på tystnadsplikt. De skall inte yppas av tullmyndigheterna utan uttryckligt tillstånd av den person eller den myndighet som överlämnat dem. Utlämnande av upplysningar skall vara tillåtet om tullmyndigheterna är tvungna eller bemyndigade att göra detta enligt gällande bestämmelser, särskilt beträffande dataskydd eller i samband med rättsliga förfaranden.

Artikel 16

De berörda personerna skall bevara de handlingar som avses i artikel 14 för att tullmyndigheterna skall kunna kontrollera dem under den tid som fastställs i gällande bestämmelser och under minst tre kalenderår oavsett vilket medium som används. Denna tid skall löpa från slutet av ett år enligt följande:

- a) Beträffande varor som övergår till fri omsättning under andra omständigheter än dem som avses i b eller varor som deklarerats för export, från slutet av det år under vilket deklARATIONEN för övergång till fri omsättning eller export tas emot.
- b) Beträffande varor som övergår till fri omsättning med en nedsatt importtullsats eller nolltullsats på grund av deras användning för särskilda ändamål, från slutet av det år under vilket de upphör att vara föremål för tullövervakning.
- c) Beträffande varor som hänförs till ett annat tullförfarande, från slutet av det år under vilket det aktuella tullförfarandet slutförs.
- d) Beträffande varor som placerats i en frizon eller i ett fri-lager, från slutet av det år under vilket de lämnar det berörda företaget.

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 221.3 andra meningen skall handlingarna, om en kontroll som utförs av tullmyndigheterna beträffande en tullskuld visar att den ifrågavarande bokföringsposten måste rättas, bevaras längre än den tid som fastställs i första stycket och under en tillräckligt lång tid för att rättelsen skall kunna göras och kontrolleras.

Artikel 17

Om en tid, dag eller tidsfrist är fastställd enligt tullagstiftningen för tillämpning av lagstiftningen, skall denna tid inte

förlängas och denna dag eller denna tidsfrist inte uppskjutas såvida inte detta är särskilt föreskrivet i den berörda lagstiftningen.

Artikel 18

1. Motvärdet i nationella valutor till ecun, vilket skall tillämpas inom ramen för tullagstiftningen, skall fastställas en gång om året. De kurser som skall tillämpas skall vara de som gäller den första arbetsdagen i oktober och gälla från och med den 1 januari följande kalenderår. Om denna kurs inte är tillgänglig för en viss nationell valuta, skall den kurs tillämpas för denna valuta, som gäller den sista dagen då en kurs för den valutan offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

2. Om emellertid en förändring inträffar i den bilaterala centralkursen för en eller flera nationella valutor

a) under ett kalenderår, skall de ändrade kurserna användas för att konvertera ecun till nationella valutor för att fastställa klassificeringen enligt tulltaxan för varor samt tullar och avgifter med motsvarande verkan;

de skall gälla från den tionde dagen efter den dag då dessa kurser blir tillgängliga,

b) efter den första arbetsdagen i oktober, skall de ändrade kurserna användas för att konvertera ecun till nationella valutor för att fastställa taxeklassificeringen för varor samt tullar och avgifter med motsvarande verkan, och dessa kurser skall trots punkt 1 tillämpas under följande kalenderår utom då en ändring sker i den bilaterala centralkursen under den tiden, i vilket fall a skall tillämpas.

Med *ändrade kurser* avses de kurser som gäller första dagen efter en förändring i den bilaterala centralkursen, om sådana kurser är tillgängliga för alla gemenskapens valutor.

Artikel 19

Kommittéförfarandet skall användas för att bestämma i vilka fall och under vilka förutsättningar tillämpningen av tullagstiftningen får förenklas.

AVDELNING II

FAKTORER SOM SKALL LÄGGAS TILL GRUND FÖR TILLÄMPNINGEN AV IMPORTTULLAR ELLER EXPORTTULLAR OCH ANDRA ÅTGÄRDER SOM FÖRESKRIVS FÖR VARUHANDELN

KAPITEL 1

DE EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS TULLTAXA OCH KLASSIFICERINGEN AV VAROR ENLIGT TULLTAXAN

Artikel 20

1. Den tull som lagligen skall betalas om en tullskuld uppstår skall grundas på Europeiska gemenskapernas tulltaxa.

2. De andra åtgärder som föreskrivs i särskilda gemenskapsbestämmelser för varuhandeln skall i förekommande fall tillämpas enligt varornas klassificering enligt tulltaxan.

3. Europeiska gemenskapernas tulltaxa skall omfatta följande:

a) Kombinerade nomenklaturen.

b) Varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på Kombinerade nomenklaturen eller som lägger underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser med tanke på tillämpningen av tulltaxebestämmelser som rör varuhandeln.

c) De avgiftssatser och andra debiteringsgrunder som vanligen tillämpas på varor som omfattas av den kombinerade nomenklaturen beträffande

— tullar, och

— jordbruksavgifter och andra avgifter vid import enligt den gemensamma jordbrukspolitikerna eller enligt de särskilda ordningar som är tillämpliga på vissa varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter.

d) Bestämmelser om förmånstull enligt avtal som gemenskapen har slutit med vissa länder eller grupper av länder och som föreskriver att förmånsbehandling i tullhänseende skall medges.

e) Bestämmelser om förmånstull som antagits ensidigt av gemenskapen med hänsyn till vissa länder, grupper av länder eller territorier.

f) Autonoma undantagsbestämmelser som föreskriver en nedsättning av eller befrielse från importtull för vissa varor.

g) Andra tulltaxebestämmelser som anges i annan gemenskapslagstiftning.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av reglerna för debitering enligt en schablonullsats skall de bestämmel-

ser som avses i punkt 3 d, e och f på deklaratens begäran gälla i stället för dem som föreskrivs i c, om varorna i fråga uppfyller de villkor som fastställs genom de förstnämnda bestämmelserna. En ansökan får inges i efterhand under förutsättning att tillämpliga villkor är uppfyllda.

5. Om tillämpningen av bestämmelserna i punkt 3 d, e och f begränsas till en viss importvolym, skall den upphöra

a) i fråga om tullkvoter så snart som den fastställda gränsen för importvolymen är nådd, och

b) i fråga om tulltak genom beslut av kommissionen.

6. Klassificeringen av en vara enligt tulltaxan skall bestå i att enligt gällande regler bestämma tillämpligt undernummer

a) i Kombinerade nomenklaturen eller i någon annan nomenklatur som avses i punkt 3 b, eller

b) i varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på Kombinerade nomenklaturen eller som lägger underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser med tanke på tillämpningen av andra bestämmelser än tulltaxebestämmelser som rör varuhandeln.

Artikel 21

1. Den gynnsamma behandling i tullhänseende som vissa varor får åtnjuta som en följd av sin beskaffenhet eller användning för särskilda ändamål skall underkastas villkor som fastställs enligt kommittéförfarandet. Om ett tillstånd krävs, skall artiklarna 86 och 87 tillämpas.

2. Med uttrycket *gynnsam behandling i tullhänseende* i punkt 1 avses en nedsättning eller ett upphävande tills vidare av en importtull enligt artikel 4.10, även inom ramen för en tullkvot.

KAPITEL 2

VARORS URSPRUNG

Avsnitt 1

Ursprung som inte medför förmånsbehandling för varor

Artikel 22

Artikel 23 – 26 definierar ursprung som inte medför förmånsbehandling av varorna i syfte att

a) tillämpa Europeiska gemenskapernas tulltaxa med undantag av de bestämmelser som avses i artikel 20.3 d och e,

b) tillämpa andra bestämmelser än de tulltaxebestämmelser som fastställs genom särskilda gemenskapsbestämmelser som rör varuhandeln, och

c) upprätta och utfärda ursprungsintyg.

Artikel 23

1. Med varor som har sitt ursprung i ett land avses varor som i sin helhet framställts i detta land.

2. Med uttrycket *varor som i sin helhet framställts i ett land* avses

a) mineralprodukter som utvunnits inom detta land,

b) vegetabiliska produkter som skördats i landet,

c) levande djur som fötts och uppfötts i landet,

d) produkter som erhållits från levande djur som uppfötts i landet,

e) produkter från jakt eller fiske som bedrivits i landet,

f) produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet utanför ett lands territorialvatten av fartyg som är registrerade eller anmälda för registrering i landet i fråga och som för detta lands flagga,

g) varor som framställts ombord på fabriksfartyg av produkter som avses i f och som har sitt ursprung i detta land under förutsättning att dessa fartyg är registrerade eller anmälda för registrering i landet i fråga och för dess flagga,

h) produkter som tagits upp från havsbotten eller dess underliggande lager utanför territorialvattnet under förutsättning att landet har ensamrätt att exploatera denna havsbotten eller dess underliggande lager,

i) avfall och skrot som härrör från tillverkningsprocesser samt begagnade artiklar om de har samlats in i landet och endast är lämpade för återvinning av råmaterial,

j) varor som har tillverkats i landet uteslutande av sådana varor som avses i a – i eller derivat av dessa varor i alla tillverkningsled.

3. Med uttrycket *land* i punkt 2 avses även landets territorialvatten.

Artikel 24

Varor vars tillverkning skett inom mer än ett land skall anses ha sitt ursprung i det land där de genomgick den sista

väsentliga och ekonomiskt berättigade bearbetning eller behandling som skedde i ett företag utrustat för det ändamålet och som resulterade i tillverkningen av en ny produkt eller innebar ett viktigt steg i tillverkningen.

Artikel 25

Varje bearbetning eller behandling, i den mån det är fastställt eller i den mån som konstaterade fakta gör det berättigat att anta att det enda syftet med den var att kringgå de bestämmelser som inom gemenskapen tillämpas på varor från vissa länder, skall under inga omständigheter anses medföra att de varor som tillverkats på detta sätt får sitt ursprung, i den mening som avses i artikel 24, i det land där bearbetningen eller behandlingen genomförs.

Artikel 26

1. Tullagstiftningen eller annan särskild gemenskapslagstiftning får föreskriva att ett dokument skall läggas fram som bevis på varornas ursprung.

2. Trots att detta dokument läggs fram får tullmyndigheterna i händelse av allvarliga tvivel begära ytterligare bevis för att försäkra sig om att uppgiften om ursprunget överensstämmer med reglerna i den relevanta gemenskapslagstiftningen.

Avsnitt 2

Ursprung som medför förmånsbehandling för varor

Artikel 27

De villkor som varor skall uppfylla för att erhålla ursprungsstatus, och därmed vara föremål för de åtgärder som avses i artikel 20.3 d eller e, skall fastställas i reglerna för ursprung som medför förmånsbehandling.

Dessa regler skall

- i fråga om varor som omfattas av de avtal som avses i artikel 20.3 d fastställas i dessa avtal, och
- i fråga om varor som kommer i åtnjutande av de bestämmelser om förmånstull som avses i artikel 20.3 e fastställas enligt kommittéförfarandet.

KAPITEL 3

VARORS VÄRDE FÖR TULLÄNDAMÅL

Artikel 28

Bestämmelserna i detta kapitel skall användas för att fastställa tullvärdet vid tillämpningen av Europeiska gemenska-

pernas tulltaxa och bestämmelser som reglerar särskilda områden för varuhandel utan anknytning till tulltaxan.

Artikel 29

1. Tullvärdet på importerade varor skall vara transaktionsvärdet, det vill säga det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varorna när de säljs för export till gemenskapens tullområde, om nödvändigt justerat enligt artiklarna 32 och 33 under förutsättning

a) att köparen fritt får förfoga över varan utan andra inskränkningar än sådana som

— påbjuds eller krävs i lag eller av de offentliga myndigheterna i gemenskapen,

— begränsar det geografiska område inom vilket varorna får återförsäljas,

eller

— inte avsevärt påverkar varornas värde,

b) att försäljningen eller priset inte är underkastat ett villkor eller en ersättning som inte kan åsättas ett bestämt värde med avseende på de varor som skall värderas,

c) att förtjänsten från en av köparen vidtagen återförsäljning, avyttring eller användning av varorna inte till någon del direkt eller indirekt tillfaller säljaren om inte en lämplig justering kan göras enligt artikel 32, och

d) att köparen och säljaren inte är närstående eller, om köparen och säljaren är närstående, att transaktionsvärdet är godtagbart för tulländamål enligt punkt 2.

2. a) För att fastställa om transaktionsvärdet är godtagbart för tillämpningen av punkt 1, skall det faktum att köparen och säljaren är närstående inte i sig vara tillräckligt skäl för att betrakta transaktionsvärdet som icke godtagbart. Om så är nödvändigt skall omständigheterna kring försäljningen undersökas och transaktionsvärdet godtas om det närstående förhållandet inte har påverkat priset. Om tullmyndigheterna, med hänsyn till de upplysningar som lämnats av deklaranter eller tagits fram på annat sätt, har skäl att anse att det närstående förhållandet har påverkat priset, skall de underrätta deklaranter om sina skäl och ge honom en rimlig möjlighet att yttra sig. Om deklaranter så begär, skall underrättelsen om skälen ske skriftligen.

b) Vid en försäljning mellan närstående personer skall transaktionsvärdet godtas och varorna värderas enligt punkt 1, om deklaranter visar att detta värde ligger mycket nära ett av följande värden vid samma eller ungefär samma tidpunkt:

- i) Transaktionsvärdet vid försäljningar av identiska eller liknande varor för export till gemenskapen mellan köpare och säljare som inte i något särskilt fall är närstående.
- ii) Tullvärdet på identiska eller liknande varor som det fastställs enligt artikel 30.2 c.
- iii) Tullvärdet på identiska eller liknande varor som det fastställs enligt artikel 30.2 d.

Vid tillämpningen av nämnda kriterier skall vederbörlig hänsyn tas till påvisade skillnader i fråga om handelsled, kvantiteter, de kostnadselement som räknas upp i artikel 32 och kostnader som säljaren ådragit sig vid försäljningar i vilka han och köparen inte är närstående och om säljaren inte ådragit sig dessa kostnader vid försäljningar i vilka han och köparen är närstående.

- c) De kriterier som anges i b skall användas på deklarerantens begäran och endast i jämförande syfte. Ersättningsvärden får inte fastställas enligt nämnda stycke.
3. a) Det pris som faktiskt betalats eller skall betalas utgörs av hela den betalning som erlagts eller skall erläggas av köparen till säljaren eller till säljarens fördel för de importerade varorna, och priset inbegriper alla betalningar som köparen erlagt eller skall erlägga till säljaren som ett villkor för försäljningen av de importerade varorna eller till tredje man för att fullgöra en förpliktelse för säljaren gentemot denne tredje man. Betalningen behöver inte nödvändigtvis ha formen av en överföring av pengar. Betalning får fullgöras direkt eller indirekt genom bankkreditiv eller överlåtbara värdepapper.
- b) Andra verksamheter, inklusive marknadsföring, som köparen företagit för egen räkning, än de för vilka en justering föreskrivs i artikel 32 anses inte utgöra en indirekt betalning till säljaren även om de skulle betraktas som förmånliga för säljaren eller ha företagits på grund av en överenskommelse med säljaren. Kostnaderna för dessa verksamheter skall inte läggas till det pris som faktiskt betalats eller skall betalas när tullvärdet på de importerade varorna fastställs.

Artikel 30

1. Om tullvärdet inte kan fastställas enligt artikel 29, skall det fastställas genom att punkt 2 a, b, c och d genomgås i ordningsföljd fram till det första stycke enligt vilket det kan fastställas om inte annat följer av förbehållet att ordningen för tillämpning av c och d skall kastas om på deklarerantens begäran. Det är endast när tullvärdet inte kan fastställas enligt ett visst stycke som bestämmelserna i nästa stycke, enligt den ordning som fastställs i denna punkt, kan tillämpas.

2. Det tullvärde som fastställs enligt denna artikel skall vara

- a) transaktionsvärdet på identiska varor som sålts för export till gemenskapen och exporterats vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som skall värderas,
 - b) transaktionsvärdet på liknande varor som sålts för export till gemenskapen och exporterats vid samma eller nästan samma tidpunkt som de varor som skall värderas,
 - c) det värde som grundas på det styckepris för vilket de importerade varorna eller identiska eller liknande importerade varor säljs inom gemenskapen i den största sammanlagda kvantiteten till personer som inte är närstående säljarna,
 - d) det beräknade värde som består av summan av
 - kostnaden för eller värdet av material och tillverkning eller annan bearbetning som använts vid framställningen av de importerade varorna,
 - ett belopp för vinst och allmänna omkostnader som är lika med det som vanligen återfinns vid försäljning av varor av samma klass eller slag som de varor som är under värdering och som tillverkats i exportlandet för export till gemenskapen,
 - kostnaden för eller värdet på de poster som avses i artikel 32.1 e.
3. Alla ytterligare villkor och regler för tillämpningen av punkt 2 skall fastställas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 31

1. Om tullvärdet för de importerade varorna inte kan fastställas enligt artikel 29 eller 30, skall det fastställas på grundval av tillgängliga data inom gemenskapen genom användning av rimliga medel som är förenliga med följande principer och allmänna bestämmelser:

- Överenskommelsen om genomförande av artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet.
- Artikel VII i Allmänna tull- och handelsavtalet.
- Bestämmelserna i detta kapitel.

2. Inget tullvärde skall fastställas enligt punkt 1 på grundval av

- a) försäljningspriset i gemenskapen på varor som framställts inom gemenskapen,
- b) ett system som gör det möjligt att för tulländamål godta det högre av två alternativa värden,

- c) varornas pris på hemmamarknaden i exportlandet,
- d) en annan produktionskostnad än de beräknade värden som har fastställts för identiska eller liknande varor enligt artikel 30.2 d,
- e) exportpriser till ett land som inte ingår i gemenskapens tullområde,
- f) minimitullvärden, eller
- g) godtyckliga eller fiktiva värden.

Artikel 32

1. Vid fastställandet av tullvärdet enligt artikel 29 skall följande läggas till det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas för de importerade varorna:

- a) Följande kostnader, i den utsträckning de utgör kostnader som köparen ådragit sig men inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas för varorna:
 - i) Provisioner och mäklararvoden med undantag av inköpsprovisioner.
 - ii) Kostnaden för förpackningar som för tulländamål behandlas gemensamt med varorna i fråga.
 - iii) Emballeringskostnader, inklusive kostnader för arbete och material.
- b) Värdet av följande varor och tjänster, fördelat på vederbörligt sätt, om de tillhandahållits direkt eller indirekt av köparen utan kostnad eller till nedsatt pris för användning i samband med framställning och försäljning för export av de importerade varorna, i den utsträckning detta värde inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas:
 - i) Material, komponenter, delar och liknande artiklar som ingår i de importerade varorna.
 - ii) Verktyg, matriser, formar och liknande artiklar som använts vid framställningen av de importerade varorna.
 - iii) Material som förbrukats vid framställningen av de importerade varorna.
 - iv) Konstruktionsarbete, utvecklingsarbete, konstnärligt arbete, formgivningsarbete, ritningar och skisser som utförts utanför gemenskapen och är nödvändiga för framställningen av de importerade varorna.
- c) Royalties och licensavgifter som avser de varor som värderas och som köparen skall betala, antingen direkt eller indirekt, som ett villkor för försäljningen av de varor som värderas, i den mån dessa royalties och licensavgifter inte ingår i det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas.
- d) Värdet av den del av förtjänsten av varje senare återförsäljning, avyttring eller användning av importerade varor som direkt eller indirekt tillfaller säljaren.

- e) i) Kostnaderna för transport och försäkring av de importerade varorna, och
- ii) avgifter för lastning och hantering som hänförs till transporten av de importerade varorna

fram till platsen för införsel till gemenskapens tullområde.

2. Tillägg till det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas skall enligt denna artikel göras endast på grundval av objektiva och mätbara uppgifter.

3. Vid fastställandet av tullvärdet skall inga andra tillägg göras till det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas än de som föreskrivs i denna artikel.

4. Med uttrycket *inköpsprovisioner* avses i detta kapitel de avgifter som en importör betalar till sin agent för tjänsten att denne företräder honom vid inköpet av de varor som värderas.

5. Trots punkt 1 c skall

- a) kostnader för rätten att reproducera de importerade varorna i gemenskapen inte läggas till det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas för de importerade varorna vid fastställandet av tullvärdet, och
- b) betalningar som gjorts av köparen för rätten att distribuera eller återförsälja de importerade varorna inte läggas till det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas för de importerade varorna, om dessa betalningar inte är ett villkor för försäljningen av varorna för export till gemenskapen.

Artikel 33

1. Under förutsättning att följande poster anges separat från det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas, skall de inte räknas in i tullvärdet:

- a) Kostnader för varutransport sedan varorna anlänt till platsen för införsel till gemenskapens tullområde.
- b) Kostnader för arbete med konstruktion, uppförande, sammansättning, underhåll eller tekniskt bistånd som utförts efter införseln av importerade varor av industriell natur såsom anläggningar, maskinpark eller utrustning.
- c) Räntekostnader enligt en överenskommelse om finansiering som ingåtts av köparen och som gäller köpet av de importerade varorna, oavsett om finansieringen ombesörjs av säljaren eller av någon annan person, under förutsättning att överenskommelsen om finansiering har träffats skriftligen och att köparen om så krävs kan visa att

- sådana varor verkligen säljs till det pris som uppges som det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas, och
 - den räntesats som begärts inte överstiger den nivå som är vanlig för dylika transaktioner i det land där och vid den tidpunkt då finansieringen ombesörjdes.
- d) Kostnader för rätten att reproducera de importerade varorna i gemenskapen.
- e) Inköpsprovisioner.
- f) Importtullar eller andra avgifter som skall betalas i gemenskapen på grund av importen eller försäljningen av varorna.

Artikel 34

Särskilda regler får fastställas enligt kommittéförfarandet för att fastställa tullvärdet på datamedier som skall användas i utrustning för databehandling och som innehåller data eller instruktioner.

Artikel 35

Om faktorer, som används för att fastställa tullvärdet på varor, uttrycks i en annan valuta än den som används i den

medlemsstat där värderingen görs, skall den växelkurs tillämpas som vederbörligen offentliggjorts av behöriga myndigheter i medlemsstaten i fråga.

Denna växelkurs skall så noggrant som möjligt återge det gällande värdet i denna valuta vid affärstransaktioner uttryckt i denna medlemsstats valuta och skall gälla under en tid som fastställs enligt kommittéförfarandet.

Om någon sådan kurs inte finns skall växelkursen fastställas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 36

1. Bestämmelserna i detta kapitel skall inte påverka tillämpningen av de särskilda bestämmelserna om fastställande av tullvärdet på varor som övergår till fri omsättning efter att ha hänförs till en annan godkänd tullbehandling.

2. Utan hinder av artiklarna 29, 30 och 31 får tullvärdet på lättförstörbara varor som vanligen lämnas i konsignation, på deklarantens begäran fastställas enligt förenklade regler som fastställs för hela gemenskapen enligt kommittéförfarandet.

AVDELNING III

BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ VAROR SOM FÖRTS IN TILL GEMENSKAPENS TULLOMRÅDE TILL DESS DE HAR HÄNFÖRTS TILL EN GODKÄND TULLBEHANDLING

KAPITEL 1

INFÖRSEL AV VAROR TILL GEMENSKAPENS TULLOMRÅDE

Artikel 37

1. Varor som förs in till gemenskapens tullområde skall underkastas tullövervakning från och med införseln. De får utsättas för tullmyndigheternas kontroll enligt gällande bestämmelser.

2. De skall kvarstå under denna övervakning under den tid som krävs för att i förekommande fall fastställa deras tullstatus och i fråga om icke-gemenskapsvaror till dess att deras tullstatus förändras, de förs in i en frizon eller ett fri-lager eller återexporteras eller förstörs enligt artikel 182, dock utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 82.1.

Artikel 38

1. Varor som förs in till gemenskapens tullområde skall utan dröjsmål av den person som fört in dem till gemenska-

pen befordras via den rutt som tullmyndigheterna närmare angivit och enligt deras eventuella anvisningar

a) till det tullkontor som anvisats av tullmyndigheterna eller till någon annan plats som de anvisat eller godkänt, eller

b) till en frizon om varorna skall föras in i frizonen direkt

— sjövägen eller med flyg, eller

— landvägen utan att passera genom någon annan del av gemenskapens tullområde, om frizonens gräns sammanfaller med landgränsen mellan en medlemsstat och ett tredje land.

2. Den som tar på sig ansvaret för befordran av varor efter det att de förts in till gemenskapens tullområde, bl.a. till följd av omlastning, skall bli ansvarig för att förpliktelsen enligt punkt 1 efterlevs.

3. Varor som, även om de fortfarande är utanför gemenskapens tullområde, får utsättas för kontroll av en medlemsstats tullmyndighet enligt gällande bestämmelser bl.a. till följd av ett avtal som slutits mellan medlemsstaten och ett tredje land, skall jämföras med varor som förts in till gemenskapens tullområde.

4. Punkt 1 a skall inte hindra tillämpningen av gällande bestämmelser för turisttrafik, gränstrafik, posttrafik eller trafik av försumbar ekonomisk betydelse, förutsatt att tullövervakningen och tullens kontrollmöjligheter därigenom inte äventyras.

5. Punkt 1 – 4 och artikel 39 – 53 skall inte gälla varor som tillfälligt har lämnat gemenskapens tullområde under förflyttning mellan två platser inom detta område sjövägen eller med flyg, under förutsättning att denna befördran har genomförts som direkttransport via en direkt rutt med reguljär luftfart eller fartygslinje utan något uppehåll utanför gemenskapens tullområde.

Denna bestämmelse skall inte gälla varor som lastats i hamnar eller på flygplatser i tredje land eller i frihamnar.

6. Punkt 1 skall inte gälla varor ombord på fartyg eller flygplan som färdas genom medlemsstaternas territorialvatten eller luftrum utan att bestämmelseorten är en hamn eller en flygplats i dessa medlemsstater.

Artikel 39

1. Om förpliktelsen i artikel 38.1 på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure inte kan uppfyllas, skall den person som ålagts denna förpliktelse eller varje annan person som handlar i dennes ställe utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om detta. Om de oförutsebara omständigheterna eller force majeure inte leder till total förlust av varorna, skall tullmyndigheterna även underrättas om exakt var de finns.

2. Om ett fartyg eller flygplan som omfattas av artikel 38.6 på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure tvingas göra ett tillfälligt uppehåll i en hamn eller på marken i gemenskapens tullområde och förpliktelsen enligt artikel 38.1 inte kan uppfyllas, skall den person som för fartyget eller flygplanet in på gemenskapens tullområde eller varje annan person som handlar i dennes ställe utan dröjsmål underrätta tullmyndigheterna om detta.

3. Tullmyndigheterna skall besluta vilka åtgärder som skall vidtas för att möjliggöra tullövervakning både av de varor som avses i punkt 1 och av varor ombord på ett fartyg eller flygplan under de omständigheter som närmare anges i punkt 2 och i förekommande fall för att säkerställa att de i ett senare skede befördras till ett tullkontor eller någon annan plats som har anvisats eller godkänts av myndigheterna.

KAPITEL 2

UPPVISANDE AV VAROR FÖR TULLEN

Artikel 40

Varor som enligt artikel 38.1 a anländer till tullkontoret eller till någon annan plats som anvisats eller godkänts av tullmyndigheterna, skall uppvisas för tullen av den person som förde in varorna till gemenskapens tullområde eller i förekommande fall av den person som åtar sig ansvaret för befördran av varorna efter införseln.

Artikel 41

Artikel 40 skall inte hindra tillämpningen av gällande bestämmelser som rör varor som

- a) medförs av resande eller
- b) hänförs till ett tullförfarande men inte uppvisats för tullen.

Artikel 42

Så snart varor har uppvisats för tullen, får de med tullmyndigheternas tillstånd bli föremål för undersökning och provtagning för att de skall kunna hänföras till en godkänd tullbehandling.

KAPITEL 3

SUMMARISK DEKLARATION OCH LOSSNING AV VAROR SOM UPPVISATS FÖR TULLEN

Artikel 43

Om inte annat följer av artikel 45 skall varor som uppvisats för tullen enligt artikel 40 omfattas av en summarisk deklaration.

Den summariska deklarationen skall inges så snart varorna uppvisats för tullen. Tullmyndigheterna får emellertid medge en tidsfrist för ingivande av deklarationen, vilken inte skall utsträckas över den första vardagen efter den dag då varorna uppvisats för tullen.

Artikel 44

1. Den summariska deklarationen skall lämnas på en blankett som motsvarar den modell som tullmyndigheterna fastställt. Tullmyndigheterna får emellertid som summarisk deklaration tillåta användning av sådana kommersiella eller officiella dokument som innehåller de uppgifter som krävs för varornas identifiering.

2. Den summariska deklarationen skall inges av

- a) den person som har fört in varorna till gemenskapens tullområde eller av den som tar på sig ansvaret för varornas befordran efter införseln, eller
- b) den person i vars namn de personer som anges i a har handlat.

Artikel 45

Tullmyndigheterna får, utan att det påverkar tillämpningen av de bestämmelser som gäller varor som har förts in av resande samt brevfrakter och paketpost, avstå från att kräva en summarisk deklaration, under förutsättning att detta inte äventyrar tullövervakningen av varorna, när de formaliteter som är nödvändiga för att hänföra varorna till en godkänd tullbehandling fullgjorts före utgången av den tidsfrist som anges i artikel 43.

Artikel 46

1. Varor får lossas eller omlastas från det transportmedel som befordrar varorna endast med tullmyndigheternas medgivande och på platser som anvisats eller godkänts av dessa myndigheter.

Detta medgivande skall emellertid inte krävas i händelse av en så överhängande fara att det är nödvändigt med en omedelbar lossning av alla eller en del av varorna. I så fall skall tullmyndigheterna omedelbart underrättas om detta.

2. Tullmyndigheterna får när som helst begära att varor skall lossas och packas upp för att kontrollera varor och de transportmedel som befordrar dem.

Artikel 47

Varor får inte avlägsnas från sin ursprungliga plats utan tullmyndigheternas medgivande.

KAPITEL 4

SKYLDIGHET ATT HÄNFÖRA VAROR SOM UPPVISATS FÖR TULLEN TILL EN GODKÄND TULLBEHANDLING

Artikel 48

Icke-gemenskapsvaror som uppvisas för tullen skall hänföras till en godkänd tullbehandling som är tillåten för sådana varor.

Artikel 49

1. Om varor omfattas av en summarisk deklaration, skall de formaliteter som krävs för att de skall kunna hänföras till en godkänd tullbehandling uppfyllas inom

- a) 45 dagar från den dag då den summariska deklarationen inges för varor som befordras sjövägen,
- b) 20 dagar från den dag då den summariska deklarationen inges för varor som befordras på annat sätt än sjövägen.

2. Om omständigheterna motiverar det, får tullmyndigheterna fastställa en kortare tidsfrist eller medge en förlängning av de tidsfrister som anges i punkt 1. Denna förlängning skall dock inte överstiga de verkliga behov som berättigas av omständigheterna.

KAPITEL 5

TILLFÄLLIG FÖRVARING AV VAROR

Artikel 50

Till dess att de varor som uppvisats för tullen hänförs till en godkänd tullbehandling, skall de efter uppvisandet ha status som varor i tillfällig förvaring. Dessa varor skall nedan betecknas som "varor i tillfällig förvaring".

Artikel 51

1. Varor i tillfällig förvaring får endast lagras på platser som godkänts av tullmyndigheterna enligt de villkor som fastställs av dessa myndigheter.

2. Tullmyndigheterna får kräva att den person som innehar varorna skall ställa säkerhet för att säkerställa betalning av varje tullskuld som kan uppstå enligt artikel 203 eller 204.

Artikel 52

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 42 skall varor i tillfällig förvaring endast utsättas för sådana former av hantering som är ämnade att säkerställa att de bevaras i ett oförändrat skick utan att deras utseende eller tekniska egenskaper förändras.

Artikel 53

1. Tullmyndigheterna skall utan dröjsmål vidta alla de åtgärder som behövs, inklusive försäljning av varorna, för att reglera fallet med varor för vilka de formaliteter som krävs för att de skall hänföras till en godkänd tullbehandling inte påbörjats inom de i artikel 49 fastställda tidsfristerna.

2. Tullmyndigheterna får, på bekostnad av den person som innehar varorna och på hans risk, låta flytta varorna i fråga till en särskild plats som står under deras övervakning tills fallet har reglerats.

KAPITEL 6

**BESTÄMMELSER SOM ÄR TILLÄMPLIGA PÅ
ICKE-GEMENSKAPSVAROR SOM HAR
BEFORDRATS ENLIGT ETT
TRANSITERINGSFÖRFARANDE**

Artikel 54

Artikel 38, med undantag för punkt 1 a, och artikel 39 – 53 skall inte tillämpas när varor som redan har hänförts till ett transiteringsförfarande förs in till gemenskapens tullområde.

Artikel 55

Så snart icke-gemenskapsvaror som har befordrats enligt ett transiteringsförfarande når sin bestämmelseort i gemenskapens tullområde och har uppvisats för tullen enligt bestämmelserna om transitering skall artikel 43 – 53 tillämpas.

KAPITEL 7

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 56

Om omständigheterna så kräver får tullmyndigheterna låta förstöra varor som uppvisats för tullen. Tullmyndigheterna skall underrätta den som innehar varorna om detta. Kostnaderna för att förstöra varorna skall bäras av innehavaren.

Artikel 57

Om tullmyndigheterna finner att varor har förts in till gemenskapens tullområde utan att gällande föreskrifter har iakttagits eller har undanhållits tullens övervakning, skall de vidta de åtgärder som behövs, inklusive försäljning av varorna, för att reglera fallet.

AVDELNING IV

GODKÄND TULLBEHANDLING

KAPITEL 1

ALLMÄNT

Artikel 58

1. Om inte annat bestämts får varor när som helst enligt de villkor som fastställts hänföras till varje godkänd tullbehandling oberoende av deras beskaffenhet, kvantitet, ursprungsland, försändelseland eller bestämmelseland.

2. Punkt 1 utesluter inte tillämpning av förbud eller restriktioner som är berättigade av hänsyn till allmän moral, allmän ordning eller allmän säkerhet, skydd för människors och djurs hälsa och liv eller växters bevarande, skydd av nationella skatter av konstnärligt, historiskt eller arkeologiskt värde eller skydd av industriell och kommersiell ägarerätt.

KAPITEL 2

TULLFÖRFARANDEN

Avsnitt 1

Hänförande av varor till ett tullförfarande

Artikel 59

1. Alla varor som skall hänföras till ett tullförfarande skall omfattas av en deklaration för förfarandet i fråga.

2. Gemenskapsvaror som har deklarerats för ett förfarande för export, passiv förädling, transitering eller lagring i tullager skall vara föremål för tullövervakning från mottagandet av tulldeklarationen till den tidpunkt då de lämnar gemenskapens tullområde, förstörs eller tulldeklarationen ogiltigförklaras.

Artikel 60

En medlemsstat skall i den mån gemenskapens tullagstiftning inte innehåller några regler på området fastställa behörigheten hos de olika tullkontoren på sitt territorium, dock i förekommande fall med hänsyn till varornas beskaffenhet och det tullförfarande som varorna skall hänföras till.

Artikel 61

Tulldeklarationen skall upprättas

- a) skriftligen, eller
- b) med databehandlingsteknik antingen enligt bestämmelser som fastställs i enlighet med kommittéförfarandet eller med tullmyndigheternas godkännande, eller
- c) genom en muntlig deklaration eller någon annan åtgärd genom vilken varornas innehavare uttrycker en önskan att hänföra dem till ett tullförfarande, om denna möjlighet föreskrivs i de regler som antagits enligt kommittéförfarandet.

A. Skriftliga deklARATIONER

I. Normalförfarande

Artikel 62

1. Skriftliga deklARATIONER skall upprättas på ett formulär som överensstämmer med den officiella modell som föreskrivs för detta ändamål. De skall vara undertecknade och innehålla alla de uppgifter som är nödvändiga för tillämpningen av de bestämmelser som gäller för det tullförfarande för vilket varorna är deklarerade.

2. DeklARATIONEN skall åtföljas av alla dokument som krävs för tillämpningen av de bestämmelser som gäller för det tullförfarande för vilket varorna är deklarerade.

Artikel 63

DeklARATIONER som uppfyller de villkor som anges i artikel 62 skall genast tas emot av tullmyndigheterna under förutsättning att de varor som de avser visas upp för tullen.

Artikel 64

1. Om inte annat följer av artikel 5 får en tulldeklARATION upprättas av varje person som kan uppvisa varorna i fråga eller låta uppvisa dem för behörig tullmyndighet tillsammans med alla de dokument som krävs för tillämpningen av de regler som gäller för det tullförfarande för vilket varorna deklarerades.

2. Dock gäller följande:

- a) Om mottagandet av en tulldeklARATION ålägger en bestämd person särskilda förpliktelser, skall deklARATIONEN upprättas av denna person eller för hans räkning.
- b) Deklaranten skall vara etablerad i gemenskapen.

Villkoret om etablering i gemenskapen skall dock inte gälla för personer som

- upprättar en deklARATION för transitering eller temporär import, eller
- deklarerar varor på tillfällig grund, under förutsättning att tullmyndigheterna anser detta vara berättigat.

3. Punkt 2 b skall inte hindra medlemsstaterna från att tillämpa bilaterala avtal med tredje land eller att förfara enligt sedvänjor med liknande effekt, enligt vilka medborgare i dessa länder får upprätta tulldeklARATIONER på de aktuella medlemsstaternas territorium under förutsättning av ömsesidighet länderna emellan.

Artikel 65

Deklaranten skall på egen begäran få tillåtelse att rätta en eller flera av uppgifterna i deklARATIONEN efter det att den

mottagits av tullen. Rättelsen kan dock inte göra deklARATIONEN tillämplig på andra varor än dem som den avsåg från början.

Ingen rättelse får dock medges om ansökan därom görs efter det att tullmyndigheterna

- a) har underrättat deklARANTEN om att de ämnar undersöka varorna,
- b) har konstaterat att upplysningarna i fråga är felaktiga, eller
- c) har frigjort varorna.

Artikel 66

1. Tullmyndigheterna skall på deklARANTENS begäran ogiltigförklara en redan mottagen deklARATION, om deklARANTEN lägger fram bevis för att varorna av misstag deklARERATS till det tullförfarande som motsvarar denna deklARATION, eller för att det på grund av särskilda omständigheter inte längre är berättigat att hänföra varorna till det tullförfarande för vilket de deklARERADES.

Om tullmyndigheterna har underrättat deklARANTEN om att de avser att undersöka varorna, skall emellertid en begäran om ogiltigförklaring inte bifallas förrän undersökningen ägt rum.

2. DeklARATIONEN skall inte ogiltigförklaras efter det att varorna frigjorts, utom i de fall som fastställs i enlighet med kommittéförfarandet.

3. Ogiltigförklaringen av deklARATIONEN skall inte påverka tillämpningen av gällande straffrättsliga bestämmelser.

Artikel 67

Om inte något annat uttryckligen bestämts, skall den dag, som skall användas vid tillämpningen av alla de bestämmelser som gäller det tullförfarande för vilket varorna deklARERATS, vara den dag då tullmyndigheterna tog emot deklARATIONEN.

Artikel 68

Tullmyndigheterna får för att kontrollera riktigheten av de deklARATIONER de har mottagit göra följande:

- a) Granska de handlingar som ingår i deklARATIONEN och de dokument som bifogats den. Tullmyndigheterna får ålägga deklARANTEN att visa upp andra dokument som bestyrker riktigheten av de upplysningar som finns i deklARATIONEN.
- b) Undersöka varorna och ta prover för analys eller för fördjupad kontroll.

Artikel 69

1. Transport av varor till de platser där de skall undersökas och där prover skall tas samt all hantering som är nödvändig för denna undersökning eller provtagning skall utföras av deklaranter eller på hans ansvar. De kostnader som uppstår skall bäras av deklaranter.

2. Deklaranter skall vara berättigade att vara närvarande när varorna undersöks och när prover tas. Om tullmyndigheterna anser det lämpligt, skall de kräva att deklaranter är närvarande eller är representerade när varorna undersöks eller prover tas för att ge tullmyndigheterna den hjälp som behövs för att underlätta undersökningen eller provtagningen.

3. Under förutsättning att prover tas i enlighet med gällande bestämmelser skall tullmyndigheterna inte vara skyldiga att betala ersättning som en följd av provtagningen, men de skall bära kostnaderna för analys eller undersökning.

Artikel 70

1. Om endast en del av de varor som omfattas av en deklaration undersöks, skall resultatet av denna partiella undersökning gälla alla de varor som omfattas av deklarationen.

Deklaranter får dock begära en ytterligare undersökning av varorna om han anser att resultatet av den partiella undersökningen inte är representativt för resten av de deklarerade varorna.

2. Om ett deklaraionsformulär omfattar två eller flera varuposter skall uppgifterna för var och en av varuposterna vid tillämpningen av punkt 1 anses utgöra en särskild deklaration.

Artikel 71

1. De resultat som erhållits vid kontrollen av deklarationen skall användas för tillämpningen av de bestämmelser som gäller det tullförfarande till vilket varorna hänförs.

2. Om deklarationen inte har kontrollerats, skall de bestämmelser som avses i punkt 1 tillämpas på grundval av de uppgifter som lämnats i deklarationen.

Artikel 72

1. Om identifiering krävs för att säkerställa att de villkor följs som gäller för det tullförfarande för vilket de angivna varorna har deklarerats, skall tullmyndigheterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att identifiera varorna.

2. Identifieringsmärken som fogats till varorna eller till transportmedlen får avlägsnas eller förstöras endast av tullmyndigheterna eller med deras medgivande, utom då det är

nödvändigt att avlägsna eller förstöra dem för att skydda varorna eller transportmedlen till följd av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

Artikel 73

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 74, skall tullmyndigheterna, om villkoren för att hänföra varorna till förfarandet i fråga är uppfyllda och förutsatt att varorna inte är föremål för några förbud eller restriktioner, frigöra varorna så snart uppgifterna i deklarationen har kontrollerats eller godkänts utan kontroll. Detsamma skall gälla om denna kontroll inte kan genomföras inom rimlig tid och varorna inte längre behöver vara tillgängliga för att deklarationen skall kunna kontrolleras.

2. Alla varor som omfattas av samma deklaration skall frigöras på samma gång.

Om ett deklaraionsformulär omfattar två eller flera varuposter skall uppgifterna för var och en av varuposterna vid tillämpningen av denna punkt anses utgöra en särskild deklaration.

Artikel 74

1. Om mottagandet av en tulldeklaration ger upphov till en tullskuld, skall de varor som omfattas av deklarationen inte frigöras med mindre än att tullskulden har betalats eller säkerställts. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2, skall dock denna bestämmelse inte tillämpas på förfarandet för temporär import med partiell befrielse från importtullar.

2. Om tullmyndigheterna, enligt bestämmelserna om det tullförfarande för vilket varorna deklarerats, kräver att säkerhet skall ställas, skall dessa varor inte frigöras för det avsedda tullförfarandet förrän sådan säkerhet ställts.

Artikel 75

Alla nödvändiga åtgärder, inklusive förverkande och försäljning, skall vidtas för att reglera situationen i fråga om varor som

a) inte kan frigöras därför att

— det av anledningar som får tillskrivas deklaranter inte har varit möjligt att genomföra eller fortsätta en undersökning av varorna inom den tid som föreskrivits av tullmyndigheterna, eller

— de dokument som skall företes innan varorna kan hänföras till det begärda tullförfarandet inte har uppvisats, eller

— betalning eller säkerhet som skulle ha erlagts eller ställts för importtullar eller exporttullar, allt efter omständigheterna, inte har erlagts eller ställts inom föreskriven tid, eller

- de är föremål för förbud eller restriktioner,
b) inte avhämtas inom rimlig tid sedan de har frigjorts.

II. Förenklade förfaranden

Artikel 76

1. För att förenkla formaliteter och förfaranden så långt som möjligt och samtidigt säkerställa att ärenden handläggs på ett riktigt sätt, skall tullmyndigheterna enligt villkor som fastställs i enlighet med kommittéförfarandet tillåta följande:

- I fråga om den deklaration som avses i artikel 62, att vissa av uppgifterna enligt punkt 1 i den artikeln utelämnas eller att några av de dokument som avses i punkt 2 i den artikeln inte bifogas deklarationen.
- I fråga om den deklaration som avses i artikel 62, att den ersätts av ett kommersiellt eller administrativt dokument som åtföljs av en framställning om att varorna skall hänföras till tullförfarandet i fråga.
- I fråga om deklarationen av varorna för förfarandet i fråga, att den sker genom införande av varorna i bokföringen. I så fall får tullmyndigheterna frångå kravet att deklaranterna skall visa upp varorna för tullen.

Den förenklade deklarationen, det kommersiella eller administrativa dokumentet och registreringen i bokföringen skall åtminstone innehålla de upplysningar som är nödvändiga för varornas identifiering. Om varorna införs i bokföringen skall dagen för detta införande anges.

2. Utom i de fall som skall fastställas enligt kommittéförfarandet, skall deklaranterna lämna in en kompletterande deklaration som får vara av allmän, periodisk eller sammanfattande art.

3. Kompletterande deklarationer och de förenklade deklarationer som avses i 1 a, b och c skall anses utgöra en enda, odelbar handling som börjar gälla den dag då den förenklade deklarationen tas emot. I de fall som avses i 1 c skall införande i bokföringen medföra samma rättsverkan som mottagandet av deklarationen enligt artikel 62.

4. Särskilda förenklade förfaranden för gemenskapens transiteringsförfarande skall fastställas i enlighet med kommittéförfarandet.

B. Andra deklarationer

Artikel 77

Om tulldeklarationen upprättas med hjälp av databehandlingsteknik enligt artikel 61 b, eller genom en muntlig

deklaration eller någon annan åtgärd som avses i artikel 61 c, skall artiklarna 62–76 gälla i tillämpliga delar och utan att de principer som fastställs i dem påverkas.

C. Kontroll i efterhand av deklarationer

Artikel 78

1. Tullmyndigheterna får på eget initiativ eller på deklaranterens begäran ändra deklarationen efter det att varorna har frigjorts.

2. Tullmyndigheterna får, efter att de frigjort varorna och för att försäkra sig om riktigheten av de i deklarationen lämnade uppgifterna, kontrollera de kommersiella dokument och data som avser import- eller exportförfarandena för varorna i fråga eller de efterföljande kommersiella förfaranden som berör varorna. Denna kontroll får genomföras hos deklaranterna och hos varje annan person som av yrkesmässiga skäl är direkt eller indirekt inblandad i nämnda förfaranden samt hos varje annan person som innehar nämnda dokument och data i affärssyfte. Tullmyndigheterna får också undersöka varorna om dessa fortfarande kan uppvisas.

3. Om granskningen av deklarationen eller kontrollen i efterhand tyder på att de bestämmelser som gäller det berörda tullförfarandet har tillämpats på basis av felaktiga eller bristfälliga upplysningar, skall tullmyndigheterna i enlighet med fastställda bestämmelser vidta de åtgärder som krävs för att reglera situationen med hänsyn till de nya upplysningar som föreligger.

Avsnitt 2

Övergång till fri omsättning

Artikel 79

Övergång till fri omsättning skall ge icke-gemenskapsvaror tullstatus som gemenskapsvaror.

Övergången skall medföra att handelspolitiska åtgärder tillämpas, att andra formaliteter för import av varor uppfylls och att lagenliga tullar debiteras.

Artikel 80

1. Utan hinder av artikel 67 får deklaranterna kräva att den mer förmånliga tullsatsen tillämpas, dock under förutsättning att den importtull som kan debiteras för varorna är en av de tullar som anges i första strecksatsen i artikel 4.10

och att tull- satsen sänks efter dagen för mottagandet av deklarationen för övergång till fri omsättning, men innan varorna frigörs.

2. Punkt 1 skall inte gälla om det av orsaker som endast kan tillskrivas deklareranten inte har varit möjligt att frigöra varorna.

Artikel 81

Om en sändning består av varor vilka klassificeras enligt olika nummer i tulltaxan och behandlingen av var och en av dessa varor enligt deras respektive klassificering vid utarbetandet av deklarationen skulle medföra en arbetsbörda och omkostnad som är oproportionerlig i förhållande till de importtullar som kan debiteras, får tullmyndigheterna på deklarerantens begäran medge att importtullar debiteras för hela sändningen på grundval av de varors klassificering, vilka är underkastade den högsta importtullsatsen.

Artikel 82

1. Om varor övergår till fri omsättning till en nedsatt importtullsats eller nolltullsats på grund av deras användning för särskilda ändamål, skall de kvarstå under tullens övervakning. Övervakningen skall upphöra när de villkor som fastställts för beviljandet av denna nedsatta tullsats eller nolltullsats inte längre är tillämpliga, om varorna exporteras eller förstörs eller om det mot betalning av vederbörliga tullar tillåts att varorna används för andra ändamål än de som fastställts för tillämpningen av den nedsatta importtullsatsen eller nolltullsatsen.

2. Artiklarna 88 och 90 skall i tillämpliga delar gälla de varor som anges i punkt 1.

Artikel 83

Varor som övergår till fri omsättning skall förlora sin tullstatus som gemenskapsvaror om

- a) deklarationen för övergång till fri omsättning ogiltigförklaras efter frigörandet enligt artikel 66, eller
- b) de importtullar som skall betalas för dessa varor återbetalas eller efterges
 - enligt förfarandet för aktiv förädling i form av restitutionssystemet, eller
 - för defekta varor eller varor som inte uppfyller villkoren i avtalet enligt artikel 238, eller
 - i situationer av det slag som anges i artikel 239, om återbetalning eller eftergift är beroende av att varorna exporteras eller återexporteras eller hänförs till en likvärdig godkänd tullbehandling.

Avsnitt 3

Suspensiva arrangemang och tullförfaranden med ekonomisk verkan

A. Bestämmelser som är gemensamma för flera förfaranden

Artikel 84

1. I artiklarna 85–90 gäller följande:
 - a) Då termen *suspensivt arrangemang* används anses den i fråga om icke-gemenskapsvaror gälla
 - extern transitering,
 - lagring i tullager,
 - aktiv förädling enligt ett suspensionssystem,
 - bearbetning under tullkontroll,
 - temporär import.
 - b) Då termen *tullförfarande med ekonomisk verkan* används anses den gälla
 - lagring i tullager,
 - aktiv förädling,
 - bearbetning under tullkontroll,
 - temporär import,
 - passiv förädling.
2. Med *importvaror* avses varor som hänförs till ett suspensivt arrangemang och varor som enligt förfarandet för aktiv förädling enligt restitutionssystemet har genomgått formaliteterna för övergång till fri omsättning och de formaliteter som anges i artikel 125.
3. Med *varor i oförändrat skick* avses importvaror som inte har genomgått någon form av förädling eller bearbetning enligt förfarandet för aktiv förädling eller förfarandet för bearbetning under tullkontroll.

Artikel 85

Användningen av ett tullförfarande med ekonomisk verkan skall vara beroende av tillstånd som utfärdas av tullmyndigheterna.

Artikel 86

Utan att det påverkar de särskilda villkor som föreskrivs inom ramen för förfarandet i fråga skall det tillstånd som anges i artikel 85 och det tillstånd som anges i artikel 100.1 endast beviljas

- personer som lämnar alla nödvändiga garantier för ett korrekt genomförande av verksamheten,

— om tullmyndigheterna kan övervaka och kontrollera förfarandet utan att behöva använda administrativa arrangemang som är oproportionerliga i förhållande till de ekonomiska behoven i fråga.

Artikel 87

1. Förutsättningarna för användning av förfarandet i fråga skall anges i tillståndet.

2. Tillståndshavaren skall underrätta tullmyndigheterna om alla förhållanden som inträder efter det att tillståndet beviljats och som kan ha inverkan på dess fortsatta giltighet eller innehåll.

Artikel 88

Tullmyndigheterna får som villkor för att varorna skall hänföras till ett suspensivt arrangemang kräva att säkerhet ställs för betalning av alla tullskulder som kan uppstå för dessa varor.

Särskilda bestämmelser om säkerhet får fastställas i samband med specifika suspensiva arrangemang.

Artikel 89

1. Ett suspensivt arrangemang med ekonomisk verkan avslutas när antingen varor som har hänförts till detta arrangemang eller förädlingsprodukter eller bearbetade produkter som erhållits under detta arrangemang hänförs till en ny godkänd tullbehandling.

2. Tullmyndigheterna skall vidta alla åtgärder som behövs för att reglera situationen för varor i fråga om vilka ett förfarande inte har avslutats enligt de föreskrivna villkoren.

Artikel 90

Rättigheterna och skyldigheterna för den som är ansvarig för ett tullförfarande med ekonomisk verkan får på villkor som fastställs av tullmyndigheterna överföras successivt på andra personer som uppfyller villkoren för förfarandet i fråga.

B. Extern transitering

I. Allmänna bestämmelser

Artikel 91

1. Förfarandet för extern transitering skall medge befordran från en plats till en annan inom gemenskapens tullområde av

a) icke-gemenskapsvaror utan att dessa varor beläggs med importtullar och andra avgifter eller blir föremål för handelspolitiska åtgärder,

b) gemenskapsvaror som är föremål för en gemenskapsåtgärd som förutsätter export av varorna till tredje land och för vilka tullformaliteter för denna export har uppfyllts.

2. Befordran enligt punkt 1 skall äga rum på något av följande sätt:

a) Enligt förfarandet för extern gemenskapstransitering.

b) Med varorna upptagna i en TIR-carnet (TIR-konventionen) under förutsättning att befordran

1) påbörjas eller skall avslutas utanför gemenskapen, eller

2) gäller varusändningar som skall lossas i gemenskapens tullområde och som transporteras tillsammans med varor som skall lossas i tredje land, eller

3) genomförs mellan två platser i gemenskapen och går genom ett tredje lands territorium.

c) Med varorna upptagna i en ATA-carnet (ATA-konventionen) som används som transiteringsdokument.

d) Med varorna upptagna i Rhen-manifestet (artikel 9 i den reviderade konventionen om sjöfarten på Rhen).

e) Med varorna upptagna i formulär 302 enligt föreskrifterna i konventionen mellan parterna i det nordatlantiska fördraget om deras styrkors status, undertecknat i London den 19 juni 1951.

f) Med post (inklusive paketpost).

3. Förfarandet för extern transitering skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelser som gäller för befordran av varor som hänförts till ett tullförfarande med ekonomisk verkan.

Artikel 92

Förfarandet för extern transitering avslutas när varorna och tillhörande dokument företes för bestämmelsetullkontoret i enlighet med bestämmelserna för förfarandet i fråga.

II. Särskilda bestämmelser för extern gemenskapstransitering

Artikel 93

Förfarandet för extern gemenskapstransitering skall tillämpas på varor som passerar genom tredje lands territorium endast om

a) en internationell överenskommelse medger det, eller

b) transport genom detta land fullgörs med ett enda transportdokument, som upprättats i gemenskapens tullom-

råde. I sådant fall skall förfarandet tillfälligt upphöra inom tredje lands territorium.

Artikel 94

1. För att säkerställa betalning av tullskuld och andra avgifter som kan uppkomma för varorna, skall den huvudansvarige ställa säkerhet, om inte annat följer av artikel 95.

2. Utom i fall som vid behov bestäms enligt kommittéförfarandet behöver säkerhet inte ställas för

- a) sjö- och lufttransport,
- b) transport av varor på Rhen och på Rhens vattenvägar,
- c) transport via rörledning,
- d) transporter som utförs av medlemsstaternas järnvägsbolag.

3. De fall då säkerhet inte behöver ställas för transport av varor på andra vattenvägar än de som anges i punkt 2 b, skall bestämmas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 95

1. Varje person som uppfyller villkoren enligt punkt 2 får, om inte annat följer av de begränsningar som anges i punkt 3, av tullmyndigheterna i den medlemsstat där han är etablerad befrias från kravet att ställa säkerhet för sådan extern gemenskapstransitering som utförs av honom själv från en medlemsstat och genom en annan medlemsstats territorium.

2. Den befrielse från ställande av säkerhet som anges i punkt 1 skall endast medges personer

- a) som är etablerade i den medlemsstat där befrielsen medges,
- b) som regelbundet använder förfarandet för gemenskapstransitering,
- c) vars ekonomiska situation är sådan att de kan uppfylla sina åtaganden,
- d) som inte har begått någon allvarlig överträdelse av tullagstiftningen eller skattelagstiftningen, och
- e) som, enligt ett standardformulär som kommer att fastställas, har åtagit sig att vid första skriftliga anmodan från tullmyndigheterna betala de belopp som begärs med anledning av deras transiteringar enligt förfarandet för gemenskapstransitering.

3. Befrielse från ställande av säkerhet enligt punkterna 1 och 2 gäller inte transiteringar enligt förfarandet för extern gemenskapstransitering, vilka omfattar varor

a) med ett sammanlagt värde som överstiger ett belopp som skall fastställas enligt kommittéförfarandet, eller

b) som medför ökade risker på grund av storleken på de importtullar och andra avgifter som utgår för dem i en eller flera medlemsstater.

4. De myndigheter som medger befrielse från kravet att ställa säkerhet skall till varje person som medgivits detta utfärda ett eller flera exemplar av ett intyg om befrielse från kravet att ställa säkerhet.

Artikel 96

1. Den huvudansvarige är den ansvarige i fråga om förfarandet för extern gemenskapstransitering. Han skall vara ansvarig för

- a) att varorna företes i oförändrat skick vid bestämmelse-tullkontoret inom föreskriven tid och med vederbörlig hänsyn tagen till de åtgärder som tullmyndigheterna vidtagit för att säkerställa identifiering,
- b) att föreskrifterna beträffande förfarandet för gemenskapstransitering iakttas.

2. Trots den huvudansvariges skyldigheter enligt punkt 1 skall en fraktförare eller varumottagare som tar emot varor i vetskap om att de befordras enligt förfarandet för gemenskapstransitering också vara ansvarig för att varorna företes i oförändrat skick vid bestämmelse-tullkontoret inom den föreskrivna tiden och med vederbörlig hänsyn till de åtgärder som tullmyndigheterna vidtagit för att säkerställa identifiering.

Artikel 97

1. Närmare bestämmelser för genomförandet av förfarandet och för undantagen skall fastställas enligt kommittéförfarandet.

2. Under förutsättning att verkställandet av gemenskapsåtgärder som gäller för varorna säkerställs gäller följande:

- a) Medlemsstaterna har rätt att genom bilaterala eller multilaterala avtal sinsemellan införa förenklade förfaranden för viss trafik eller verksamhet i överensstämmelse med normer som fastställs alltefter omständigheterna.
- b) Varje medlemsstat har rätt att under vissa omständigheter införa förenklade förfaranden för varor som inte är avsedda att omsättas på någon annan medlemsstats territorium.

C. Tullager

Artikel 98

1. Tullagerförfarandet skall möjliggöra lagring i tullager av

- a) icke-gemenskapsvaror utan att dessa varor beläggs med importtullar eller utsätts för handelspolitiska åtgärder,
- b) gemenskapsvaror om gemenskapslagstiftning som gäller speciella områden föreskriver att varornas placering i ett tullager skall medföra tillämpning av bestämmelser som i vanliga fall gäller export av sådana varor.
2. Med tullager avses varje av tullmyndigheterna godkänt och övervakat ställe, där varor får lagras enligt fastställda villkor.
3. De fall då de varor som avses i punkt 1 får hänföras till tullagerförfarandet utan att lagras i ett tullager skall fastställas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 99

Ett tullager kan vara antingen ett allmänt lager eller ett privat lager.

I denna förordning avses med

- *allmänt lager*: ett tullager som är tillgängligt för alla för lagring av varor,
- *privat lager*: ett tullager som är reserverat för lagring av varor för lagerhavarens räkning.

Lagerhavaren är den person som fått tillstånd att driva tullagret.

Uppläggaren är den person som är bunden av deklarationen som hänför varorna till tullagerförfarandet eller den person till vilken denna persons rättigheter och skyldigheter har överlåtits.

Artikel 100

1. För att driva ett tullager krävs ett tillstånd utfärdat av tullmyndigheterna, om inte myndigheterna själva driver tullagret.
2. Den person som önskar driva ett tullager skall lämna en skriftlig ansökan som skall innehålla de upplysningar som krävs för beviljande av tillståndet, och framför allt visa att det föreligger ett ekonomiskt behov av ett tullager. Tillståndet skall ange villkoren för driften av tullagret.
3. Tillstånd skall utfärdas endast till personer som är etablerade i gemenskapen.

Artikel 101

Lagerhavaren skall ansvara för

- a) att säkerställa att varorna inte undandras tullens övervakning medan de förvaras i tullagret,
- b) att de förpliktelser som hör samman med lagringen av varor som hänförs till tullagerförfarandet uppfylls, samt

- c) att de särskilda villkor som anges i tillståndet uppfylls.

Artikel 102

1. Utan hinder av artikel 101 får tillståndet, om det gäller ett allmänt lager, föreskriva att de skyldigheter som anges i artikel 101 a och/eller b uteslutande åvilar uppläggaren.

2. Uppläggaren skall vid varje tillfälle vara ansvarig för att de förpliktelser uppfylls som sammanhänger med att varorna hänförs till tullagerförfarandet.

Artikel 103

Lagerhavarens rättigheter och skyldigheter får med tullmyndigheternas medgivande överföras på en annan person.

Artikel 104

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 88 får tullmyndigheterna begära att lagerhavaren ställer en säkerhet i samband med det ansvar som anges i artikel 101.

Artikel 105

Den person som har utsetts av tullmyndigheterna skall lagerbokföra alla varor som hänförs till tullagerförfarandet på det sätt som godkänts av dessa myndigheter. Lagerbokföring krävs inte om ett allmänt lager drivs av tullmyndigheterna.

Om inte annat följer av tillämpningen av artikel 86 får tullmyndigheterna avstå från att kräva lagerbokföring om de skyldigheter som anges i artikel 101 a och/eller 101 b uteslutande åvilar uppläggaren och varorna hänförs till tullförfarandet på grundval av en skriftlig deklaration inom ramen för normalförfarandet eller ett administrativt dokument enligt artikel 76.1 b.

Artikel 106

1. Om ett ekonomiskt behov föreligger och tullövervakningen inte påverkas negativt av detta får tullmyndigheterna tillåta att

- a) andra gemenskapsvaror än de som anges i artikel 98.1 b lagras i ett tullagers lokaler,
- b) icke-gemenskapsvaror bearbetas i ett tullagers lokaler enligt förfarandet för aktiv förädling och de villkor som

gäller för detta förfarande; beslut om vilka formaliteter som inte behöver iaktas i ett tullager skall fattas enligt kommittéförfarandet,

- c) icke-gemenskapsvaror bearbetas i ett tullagers lokaler enligt förfarandet för bearbetning under tullkontroll och villkoren för detta förfarande; beslut om vilka formaliteter som inte behöver iaktas i ett tullager skall fattas enligt kommittéförfarandet.

2. I de fall som anges i punkt 1 skall varorna inte hänföras till tullagerförfarandet.

3. Tullmyndigheterna får kräva att de varor som avses i punkt 1 införs i lagerbokföringen enligt artikel 105.

Artikel 107

Varor som hänförs till tullagerförfarandet skall lagerbokföras enligt artikel 105 så snart som de förts in i tullaget.

Artikel 108

1. Det skall inte förekomma någon begränsning av den tid under vilken varor får kvarstå under tullagerförfarandet.

I undantagsfall får dock tullmyndigheterna sätta en tidsgräns, efter vilken upplägaren skall hänföra varorna till en ny godkänd tullbehandling.

2. Särskilda tidsgränser för vissa varor enligt artikel 98.1 b som omfattas av den gemensamma jordbrukspolitiken får fastställas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 109

1. Importvaror får genomgå de vanliga formerna av hantering avsedda att bevara dem, förbättra deras utseende eller marknadsmässiga kvalitet eller förbereda dem för distribution och återförsäljning.

En förteckning över de fall då dessa former av hantering skall vara förbjudna för varor som omfattas av den gemensamma jordbrukspolitiken får upprättas, om detta är nödvändigt för att säkerställa att den gemensamma organisationen av marknaderna fungerar utan problem.

2. Gemenskapsvaror enligt artikel 98.1 b som hänförs till tullagerförfarandet och omfattas av den gemensamma jordbrukspolitiken får endast genomgå de former av hantering som uttryckligen tillåts för dessa varor.

3. De former av hantering som föreskrivs i punkt 1 första stycket och i punkt 2 kräver ett tillstånd i förväg av tullmyndigheterna, som skall fastställa de villkor enligt vilka de får genomföras.

4. Förteckningarna över de former av hantering som anges i punkt 1 och 2 skall upprättas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 110

Om omständigheterna berättigar till det, får varor som hänförs till tullagerförfarandet tillfälligt avlägsnas från tullaget. Detta förfarande kräver ett tillstånd i förväg av tullmyndigheterna, som skall föreskriva villkoren för avlägsnandet.

Medan varorna befinner sig utanför tullaget får de genomgå de former av hantering som anges i artikel 109 enligt de villkor som fastställs i den artikeln.

Artikel 111

Tullmyndigheterna får tillåta att varor som hänförs till tullagerförfarandet överflyttas från en tullager till ett annat.

Artikel 112

1. Om en tullskuld uppstår i fråga om importvaror och tullvärdet för dessa varor grundas på ett pris som faktiskt betalats eller skall betalas och som inkluderar kostnaderna för förvaring i tullaget och bevaring av varorna medan de befinner sig i tullaget, behöver dessa kostnader inte innefattas i tullvärdet, om de visas åtskilda från det pris som faktiskt betalats eller skall betalas för varorna.

2. Om de nämnda varorna har genomgått de vanliga formerna av hantering enligt artikel 109 skall varornas beskaffenhet, tullvärdet och kvantiteten för fastställande av importtullbeloppet på deklaratens begäran anses vara desamma som de som skulle beaktas för varorna vid den tid som anges i artikel 214, om de inte hade genomgått denna hantering. Beslut om avvikelser från denna bestämmelse får emellertid fattas enligt kommittéförfarandet.

3. Om importvaror enligt artikel 76 övergår till fri omsättning utan att de har uppvisats för tullen och innan motsvarande deklARATION har inlämnats, och om taxeringsgrunderna för dessa varor fastställdes eller godkändes vid den tidpunkt då de hänfördes till tullagerförfarandet, skall dessa regler anses vara de som skall beaktas i enlighet med artikel 214, utan att den granskning i efterhand som anges i artikel 78 påverkas.

Artikel 113

Gemenskapsvaror som avses i artikel 98.1 b och som omfattas av den gemensamma jordbrukspolitiken och hänförs till tullagerförfarandet skall exporteras eller hänföras till en behandling som föreskrivs i den gemenskapslagstiftning som gäller de speciella områden som anges i den artikeln.

D. Aktiv förädling

Artikel 115

I. Allmänt

Artikel 114

1. Förfarandet för aktiv förädling skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 115, medge att följande varor används i en eller flera förädlingsprocesser inom gemenskapens tullområde:

- a) Icke-gemenskapsvaror som är avsedda för återexport från gemenskapens tullområde som förädlingsprodukter, utan att dessa varor underkastats importtullar eller handelspolitiska åtgärder.
- b) Varor som övergår till fri omsättning med återbetalning eller eftergift av de importtullar som varorna är belagda med, om dessa varor exporteras från gemenskapens tullområde som förädlingsprodukter.

2. I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

- a) *suspensionssystem*: förfarandet för aktiv förädling enligt punkt 1 a.
- b) *restitutionssystem*: förfarandet för aktiv förädling enligt punkt 1 b.
- c) *förädlingsprocesser*:
 - behandling av varor, inklusive uppförande eller montering av varorna eller anpassning av varorna till andra varor,
 - bearbetning av varor,
 - reparation av varor, inklusive återställande och justering av varorna, och
 - användning av vissa varor definierade enligt kommittéförfarandet, vilka inte återfinns bland förädlingsprodukterna, men som möjliggör eller underlättar framställning av dessa produkter, även om de helt eller delvis förbrukas under framställningen.
- d) *förädlingsprodukter*: alla produkter som härrör från förädlingsprocesser.
- e) *likvärdiga varor*: gemenskapsvaror som används i stället för importvaror för tillverkning av förädlingsprodukter.
- f) *avkastningsgrad*: kvantiteten eller den procentuella andelen förädlingsprodukter som erhålls vid förädling av en given kvantitet importvaror.

1. Tullmyndigheterna skall, om de villkor som anges i punkt 2 är uppfyllda och om inte annat sägs i punkt 4, tillåta att

- a) förädlingsprodukter framställs av likvärdiga varor,
- b) förädlingsprodukter som har framställts av likvärdiga varor exporteras från gemenskapen före import av importvarorna.

2. Likvärdiga varor skall vara av samma kvalitet och ha samma egenskaper som importvarorna. I vissa fall som fastställs enligt kommittéförfarandet får dock likvärdiga varor ha uppnått ett längre framskridet tillverkningsstadium än importvarorna.

3. Om punkt 1 är tillämplig skall importvarorna för tulländamål behandlas som likvärdiga varor och de senare varorna som importvaror.

4. Beslut om åtgärder avsedda att förbjuda eller begränsa tillämpningen av punkt 1 kan fattas enligt kommittéförfarandet.

5. Om punkt 1 b tillämpas och förädlingsprodukterna skulle vara belagda med exporttullar om de inte exporterades eller återexporterades inom ramen för en aktiv förädlingsprocess, skall tillståndshavaren ställa säkerhet för att säkerställa betalningen av tullarna, för det fall att importvarorna inte förs in inom föreskriven tid.

II. Beviljande av tillstånd

Artikel 116

Tillstånd skall utfärdas på ansökan av den person som utför eller låter utföra förädlingsprocesser.

Artikel 117

Tillstånd skall beviljas endast i följande fall:

- a) Till personer etablerade i gemenskapen. Tillstånd får emellertid beviljas till personer etablerade utanför gemenskapen vid import av icke-kommersiell natur.
- b) Om importvarorna, utan att den användning av varorna som avses i artikel 114.2 c sista strecksatsen påverkas, kan identifieras i förädlingsprodukterna eller, i det fall som avses i artikel 115, om det kan styrkas att de villkor som fastställs beträffande likvärdiga varor är uppfyllda.
- c) Om förfarandet för aktiv förädling kan bidra till att åstadkomma de mest gynnsamma förhållandena för exporten eller återexporten av förädlingsprodukterna, under förutsättning att väsentliga intressen för gemenskapens tillverkare inte påverkas negativt (ekonomiska villkor).

III. Förfarandets genomförande

Artikel 121

Artikel 118

1. Tullmyndigheterna skall ange den tid inom vilken förädlingsprodukterna skall ha exporterats eller återexporterats eller hänförs till någon annan godkänd tullbehandling. Denna tidsperiod skall ta hänsyn till den tid som krävs för att utföra förädlingsprocesserna och avyttra förädlingsprodukterna.

2. Tidsperioden skall beräknas från den dag då icke-gemenskapsvarorna hänförs till förfarandet för aktiv förädling. Tullmyndigheterna får bevilja förlängning av tidsperioden, om tillståndshavaren lämnar in en vederbörligen underbyggd ansökan.

I syfte att förenkla får det beslutas att en tidsperiod som börjar under en kalendermånad eller ett kvartal skall löpa ut den sista dagen i en senare kalendermånad eller ett senare kvartal.

3. Om artikel 115.1 b är tillämplig, skall tullmyndigheterna ange den tidsperiod inom vilken icke-gemenskapsvaror skall deklarerats för förfarandet. Denna tidsperiod skall räknas från dagen för mottagandet av den exportdeklaration som rör de förädlingsprodukter som framställts av motsvarande likvärdiga varor.

4. Särskilda tidsfrister får fastställas enligt kommittéförfarandet för vissa förädlingsprocesser eller för vissa importvaror.

Artikel 119

1. Tullmyndigheterna skall fastställa antingen avkastningsgraden för processen eller i förekommande fall metoden för att fastställa denna grad. Avkastningsgraden skall fastställas på grundval av de faktiska omständigheter under vilka förädlingsprocessen fullgörs eller skall fullgöras.

2. Schablonavkastningsgrad som är grundad på fakta som tidigare konstaterats, får fastställas enligt kommittéförfarandet om omständigheterna så berättigar och särskilt i fråga om förädlingsprocesser som vanligen utförs under klart definierade tekniska förhållanden som omfattar varor med i huvudsak enhetliga egenskaper och som leder till tillverkning av förädlingsprodukter av enhetlig kvalitet.

Artikel 120

De fall i vilka och de villkor under vilka varor i oförändrat skick eller förädlingsprodukter skall anses ha övergått till fri omsättning får fastställas enligt kommittéförfarandet.

1. Om en tullskuld uppstår skall, om inte annat följer av artikel 122, skuldbeloppet fastställas på grundval av de taxeringsgrunder som gäller för importvarorna vid tidpunkten för mottagandet av deklARATIONEN om hänförande av dessa varor till förfarandet för aktiv förädling.

2. Om importvarorna vid den tid som anges i punkt 1 uppfyllde villkoren för förmånsbehandling i tullhänseende inom tullkvoter eller -tak, kan de vara föremål för varje förmånsbehandling i tullhänseende som finns för likvärdiga varor vid tiden för mottagandet av deklARATIONEN för övergång till fri omsättning.

Artikel 122

Utan hinder av artikel 121 gäller följande för förädlingsprodukter:

a) Förädlingsprodukter skall beläggas med för dem gällande importtullar i följande fall:

— Om de övergår till fri omsättning och är uppförda på den lista som antagits i enlighet med kommittéförfarandet och i den mån de proportionerligt motsvarar den exporterade delen av de förädlingsprodukter som inte omfattas av listan. Tillståndshavaren får emellertid göra en framställning om att tullen på dessa produkter skall beräknas på det sätt som avses i artikel 121.

— Om de är belagda med avgifter som införts enligt den gemensamma jordbrukspolitik och om så föreskrivs i bestämmelser som fastställts i enlighet med kommittéförfarandet.

b) Förädlingsprodukter skall beläggas med importtullar som beräknas enligt de regler som är tillämpliga på tullförfarandet i fråga eller på frizoner eller frilager om de har hänförs till ett suspensivt arrangemang eller lagts upp i en frizon eller ett frilager.

Dock gäller följande:

— Den person det gäller får begära att tullen skall fastställas i enlighet med artikel 121.

— Det importtullbelopp som debiteras skall vara minst lika stort som det belopp som beräknats enligt artikel 121 i de fall där förädlingsprodukter har hänförs till en godkänd tullbehandling som anges ovan med undantag av bearbetning under tullkontroll.

c) Förädlingsprodukter får underkastas de regler för beräkning av tull som fastställs enligt förfarandet för bearbetning under tullkontroll, om importvarorna kunde ha hänförs till det förfarandet.

d) Förädlingsprodukter skall vara föremål för gynnsam behandling i tullhänseende på grund av den användning för särskilda ändamål som de är avsedda för, om samma behandling gäller för identiska importerade varor.

- e) Förädlingsprodukter skall beviljas befrielse från importtullar om identiska importerade varor beviljas befrielse enligt artikel 184.

IV. Förädlingsprocesser utanför gemenskapens tullområde

Artikel 123

1. Några eller alla förädlingsprodukter eller varor i oförändrat skick får tillfälligt exporteras för ytterligare förädling utanför gemenskapens tullområde om tullmyndigheterna så tillåter, enligt villkoren i bestämmelserna om passiv förädling.
2. Om en tullskuld uppstår för återimporterade varor skall följande debiteras:
 - a) Importtullar som beräknas enligt artiklarna 121 och 122 på sådana förädlingsprodukter eller varor i oförändrat skick som avses i punkt 1.
 - b) Importtullar på varor som återimporteras efter förädling utanför gemenskapens tullområde, varvid beloppet skall beräknas enligt de bestämmelser som gäller för förfarandet för passiv förädling, på samma villkor som skulle ha tillämpats om de varor som exporteras enligt detta senare förfarande hade övergått till fri omsättning innan denna export ägde rum.

V. Särskilda bestämmelser för restitutionssystemet

Artikel 124

1. Restitutionssystemet får användas för alla varor, med undantag för de varor som vid tiden för mottagandet av deklarationen om övergång till fri omsättning
 - är underkastade kvantitativa importrestriktioner,
 - kan komma att inom kvoter uppfylla villkoren för en bestämmelse om förmånstull eller en autonom undantagsbestämmelse enligt artikel 20.3 d - f,
 - är belastade med en jordbruksavgift eller någon annan avgift vid import som föreskrivs enligt den gemensamma jordbrukspolitikens eller enligt särskilda ordningar för vissa varor som tillverkats genom bearbetning av jordbruksprodukter.
2. I övrigt får restitutionssystemet användas endast om det vid tiden för mottagandet av deklarationen om övergång till fri omsättning av importvarorna inte har fastställts något exportbidrag för förädlingsprodukterna.

3. Tillstånd att använda restitutionssystemet skall endast beviljas om följande gäller när deklarationen för export av förädlingsprodukterna tas emot:
 - Importvarorna är inte belastade med någon av de avgifter som anges i punkt 1 tredje strecksatsen.
 - Inget exportbidrag har fastställts för förädlingsprodukterna.

Artikel 125

1. Deklarationen för övergång till fri omsättning skall innehålla uppgift om att restitutionssystemet används och en hänvisning till tillståndet.
2. På begäran av tullmyndigheterna skall nämnda tillstånd bifogas deklarationen för övergång till fri omsättning.

Artikel 126

Vid tillämpningen av restitutionssystemet skall artikel 115.1 b, 115.3 och 115.5, artikel 118.3, artiklarna 120 och 121, artikel 122 a andra strecksatsen och 122 c samt artikel 129 inte tillämpas.

Artikel 127

Sådan temporär export av förädlingsprodukter som genomförs enligt artikel 123.1 skall inte anses vara export enligt artikel 128 utom i de fall då dessa produkter inte återimporteras till gemenskapen inom den tid som föreskrivits.

Artikel 128

1. Tillståndshavaren får ansöka om återbetalning eller eftergift av importtullen om han för tullmyndigheterna på ett tillfredsställande sätt kan bevisa att de förädlingsprodukter som framställts ur importvaror som börjat omsättas fritt enligt restitutionssystemet antingen har
 - exporterats, eller
 - med avsikt att senare återexporteras hänförs till förfarandet för gemenskapstransitering, tullagerförfarandet, förfarandet för temporär import eller förfarandet för aktiv förädling (suspensionssystem) eller upplagts i en frizon eller ett frilager,
 under förutsättning att alla villkor för tillämpning av förfarandet också har uppfyllts.
2. För att hänföras till en godkänd tullbehandling enligt punkt 1 andra strecksatsen skall förädlingsprodukterna anses vara icke-gemenskapsvaror.

3. Den tidsperiod inom vilken en ansökan om återbetalning skall lämnas in skall fastställas enligt kommittéförfarandet.

4. Förädlingsprodukter som hänförs till ett tullförfarande eller lagts upp i en frizon eller ett frilager enligt bestämmelserna i punkt 1 skall övergå till fri omsättning endast om tillstånd till detta har lämnats av tullmyndigheterna som skall bevilja detta tillstånd om omständigheterna berättigar till det.

I så fall och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 122 b skall det importtullbelopp som återbetalats eller eftergivits anses utgöra tullskuldbeloppet.

5. För att fastställa det importtullbelopp som skall återbetalas eller efterges skall artikel 122 a första strecksatsen ha motsvarande tillämpning.

VI. Övriga bestämmelser

Artikel 129

Vid tillämpning av suspensionssystemet skall förfarandet för aktiv förädling också tillämpas för att förädlingsprodukterna skall kunna befrias från de exporttullar som skulle debiteras för identiska produkter som har framställts av gemenskapsvaror i stället för importvaror.

E. Bearbetning under tullkontroll

Artikel 130

Förfarandet för bearbetning under tullkontroll skall medge att icke-gemenskapsvaror inom gemenskapens tullområde får genomgå processer som förändrar deras beskaffenhet eller skick utan att de underkastas importtullar eller handelspolitiska åtgärder och skall medge att de varor som härör från dessa processer övergår till fri omsättning mot betalning av de importtullar som är tillämpliga på dem. Dessa produkter skall benämnas bearbetade produkter.

Artikel 131

Förteckningen över de fall i vilka förfarandet för bearbetning under tullkontroll får användas skall fastställas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 132

Tillstånd för bearbetning under tullkontroll skall beviljas på begäran av den person som utför bearbetningen eller som låter utföra den.

Artikel 133

Tillstånd skall endast beviljas

- a) personer som är etablerade i gemenskapen,
- b) om importvarorna kan identifieras i de bearbetade varorna,
- c) om varorna efter bearbetningen inte på ett ekonomiskt godtagbart sätt kan återställas till den beskaffenhet de hade eller det skick de var i då de hänfördes till förfarandet,
- d) om tillämpningen av förfarandet inte kan medföra ett kringgående av verkningarna av de regler som gäller ursprung och kvantitativa restriktioner som är tillämpliga på de importerade varorna,
- e) om de nödvändiga villkoren är uppfyllda för att förfarandet skall kunna bidra till att skapa eller upprätthålla en verksamhet för bearbetning i gemenskapen, utan att motverka väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande varor (ekonomiska villkor).

Artikel 134

Artikel 118.1, 118.2 och 118.4 samt artikel 119 skall gälla i tillämpliga delar.

Artikel 135

Om en tullskuld uppstår för varor i oförändrat skick eller produkter som, jämfört med det som anges i tillståndet, befinner sig i ett mellanstadium i bearbetningen, skall skuldbeloppet fastställas enligt de taxeringsgrunder som är tillämpliga på importvarorna vid tiden för mottagandet av deklarationen för varornas hänförande till förfarandet för bearbetning under tullkontroll.

Artikel 136

1. Om importvarorna, vid tiden då de hänfördes till förfarandet för bearbetning under tullkontroll, uppfyllde villkoren för förmånsbehandling i tullhänseende och sådan förmånsbehandling är tillämplig på produkter som är identiska med de bearbetade produkter som övergått till fri omsättning, skall de importtullar som gäller för de bearbetade produkterna beräknas på grundval av den tullsats som är tillämplig enligt sådan förmånsbehandling.

2. Om den förmånsbehandling i tullhänseende som avses i punkt 1 beträffande importvarorna är föremål för tullkvoter eller -tak, skall den tullsats som anges i punkt 1 beträffande bearbetade produkter tillämpas under förutsättning att nämnda behandling är tillämplig på importvarorna vid mottagandet av deklarationen för övergång till fri

omsättning. Härvid skall den kvantitet importvaror, som faktiskt använts vid framställningen av de bearbetade produkter som övergått till fri omsättning, dras från de tullkvoter eller -tak som gällde vid tiden för mottagandet av deklarationen för övergång till fri omsättning och inga kvantiteter skall belasta de tullkvoter eller -tak som är tillgängliga för produkter som är identiska med de bearbetade produkterna.

F. Temporär import

Artikel 137

Förfarandet för temporär import skall medge att icke-gemenskapsvaror används i gemenskapens tullområde fullständigt eller partiellt befriade från importtullar och utan att de blir föremål för handelspolitiska åtgärder, då varorna är avsedda för återexport och inte har genomgått någon förändring förutom vanlig värdeminskning till följd av att de använts.

Artikel 138

Tillstånd för temporär import skall beviljas på begäran av den person som använder varorna eller låter använda dem.

Artikel 139

Tullmyndigheterna skall vägra tillämpning av förfarandet för temporär import om det är omöjligt att säkerställa identifiering av importvarorna.

Tullmyndigheterna får emellertid medge tillämpning av förfarandet för temporär import utan att säkerställa identifiering av varorna om, med hänsyn till varornas beskaffenhet eller de verksamheter som skall genomföras, frånvaron av identifieringsåtgärder inte kan tänkas medföra risk för missbruk av förfarandet.

Artikel 140

1. Tullmyndigheterna skall fastställa den tidsperiod inom vilken importvaror skall ha återexporterats eller hänförs till en ny godkänd tullbehandling. Denna tidsperiod skall vara så lång att ändamålet med den tillåtna behandlingen kan uppnås.

2. Utan att det påverkar de särskilda tider som fastställts enligt artikel 141 skall 24 månader vara den längsta tid under vilken varor får kvarstå under förfarandet för temporär import. Tullmyndigheterna får dock fastställa kortare tidsperioder i samförstånd med den person det gäller.

3. Om särskilda omständigheter berättigar till det, får tullmyndigheterna, på begäran av den person det gäller och inom rimliga gränser, emellertid förlänga de tidsperioder som avses i punkterna 1 och 2 i syfte att möjliggöra den tillåtna behandlingen.

Artikel 141

De fall i vilka och de särskilda villkor under vilka förfarandet för temporär import får användas med fullständig befrielse från importtullar skall fastställas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 142

1. Tillämpning av förfarandet för temporär import med partiell befrielse från importtullar skall beviljas i fråga om varor som, medan de fortfarande tillhör en person som är etablerad utanför gemenskapens tullområde, inte omfattas av de bestämmelser som fastställts enligt artikel 141 eller som omfattas av dessa bestämmelser men inte uppfyller alla de villkor som anges i dem för beviljande av temporär import med fullständig befrielse.

2. Listan på de varor som inte får hänföras till förfarandet för temporär import med partiell befrielse från importtullar skall upprättas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 143

1. Det importtullbelopp som skall betalas för varor som hänförs till förfarandet för temporär import med partiell befrielse från importtullar skall fastställas till 3 procent, per månad eller del av månad under vilken varorna har varit hänfödda till förfarandet, av det tullbelopp som skulle ha betalats för varorna om de hade övergått till fri omsättning den dag som de hänfördes till förfarandet för temporär import.

2. Det importtullbelopp som skall debiteras, skall inte överstiga det belopp som skulle ha debiterats, om varorna i fråga hade övergått till fri omsättning den dag då de hänfördes till förfarandet för temporär import, utan beaktande av eventuella räntor.

3. Överlåtelse av de rättigheter och skyldigheter som följer av förfarandet för temporär import enligt artikel 90 skall inte innebära att samma arrangemang för befrielse måste tillämpas för varje användningsperiod som skall tas med i beräkningen.

4. Om den överlåtelse som avses i punkt 3 genomförs med partiell befrielse för båda de personer som fått tillstånd

att använda detta förfarande under samma månad, skall innehavaren av det ursprungliga tillståndet vara skyldig att betala det importtullbelopp som gäller hela den månaden.

Artikel 144

1. Om en tullskuld uppstår för importvaror, skall detta skuldbelopp fastställas enligt de taxeringsgrunder som gäller för dessa varor vid tiden för mottagandet av deklarationen för att hänföra dem till förfarandet för temporär import. Om bestämmelserna i artikel 141 så föreskriver, skall skuldbeloppet emellertid fastställas enligt de taxeringsgrunder som gäller för varorna vid den tidpunkt som avses i artikel 214.

2. Om en tullskuld uppstår för varor som hänförs till förfarandet för temporär import med partiell befrielse från importtullar och skulden beror på något annat än att varorna hänförs till förfarandet, skall skuldbeloppet vara lika med skillnaden mellan det tullbelopp som beräknas enligt punkt 1 och det som skall betalas enligt artikel 143.

G. Passiv förädling

I. Allmänt

Artikel 145

1. Förfarandet för passiv förädling skall, utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelserna om standardutbytessystemet enligt artikel 154–159 eller av artikel 123, medge att gemenskapsvaror temporärt exporteras från gemenskapens tullområde för att genomgå förädlingsprocesser och att de varor som härrör från dessa processer övergår till fri omsättning med fullständig eller partiell befrielse från importtullar.

2. Temporär export av gemenskapsvaror skall medföra att exporttullar, handelspolitiska åtgärder och andra formaliteter tillämpas för utförseln av gemenskapsvaror från gemenskapens tullområde.

3. I denna förordning avses med

- a) *temporärt exporterade varor*: varor som hänförs till förfarandet för passiv förädling,
- b) *förädlingsprocesser*: de processer som anges i artikel 114.2 c första, andra och tredje strecksatsen,
- c) *förädlingsprodukter*: alla produkter som härrör från förädlingsprocesser,
- d) *avkastningsgrad*: kvantiteten eller den procentuella andelen förädlingsprodukter som erhålls vid förädling av en given kvantitet temporärt exporterade varor.

Artikel 146

1. Förfarandet för passiv förädling skall inte vara tillgängligt för gemenskapsvaror

— som vid export ger upphov till återbetalning eller eftergift av importtullar,

— som före export övergått till fri omsättning med fullständig befrielse från importtullar på grund av deras användning för särskilda ändamål, så länge som villkoren för beviljande av denna befrielse fortsätter att gälla,

— som vid export medför att exportbidrag beviljas, eller för vilka en annan finansiell förmån än dessa bidrag beviljas enligt den gemensamma jordbrukspolitikens genom hänvisning till exporten av dessa varor.

2. Undantag från punkt 1 andra strecksatsen får dock fastställas enligt kommittéförfarandet.

II. Beviljande av tillstånd

Artikel 147

1. Tillstånd att använda förfarandet för passiv förädling skall utfärdas på begäran av den person som låter genomföra förädlingsprocesserna.

2. Utan hinder av punkt 1 får tillstånd att använda förfarandet för passiv förädling beviljas en annan person för varor med ursprung i gemenskapen enligt kapitel 2 avsnitt 1 i avdelning II om förädlingsprocessen består av att dessa varor införlivas i varor som erhållits utanför gemenskapen och importerats som förädlingsprodukter, dock under förutsättning att användning av förfarandet främjar försäljningen av exportvaror utan att motverka väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av produkter som är identiska med eller liknar de importerade förädlingsprodukterna.

Fastställande av i vilka fall och enligt vilka bestämmelser föregående stycke skall tillämpas, skall ske enligt kommittéförfarandet.

Artikel 148

Tillstånd skall beviljas endast i följande fall:

- a) Till personer som är etablerade i gemenskapen.
- b) När det bedöms vara möjligt att fastställa att förädlingsprodukterna härrör från förädling av de temporärt exporterade varorna.

De fall i vilka undantag från detta stycke får tillämpas och villkoren för dessa undantag skall fastställas enligt kommittéförfarandet.

- c) Om tillstånd att använda förfarandet för passiv förädling inte kan komma att allvarligt skada väsentliga intressen hos gemenskapens förädlare (ekonomiska villkor).

III. Förfarandets genomförande

Artikel 149

1. Tullmyndigheterna skall fastställa den tid inom vilken förädlingsprodukterna skall ha återimporterats till gemenskapens tullområde. De får förlänga denna tidsfrist om tillståndshavaren lämnar in en vederbörligen underbyggd ansökan om detta.

2. Tullmyndigheterna skall fastställa antingen avkastningsgraden för processen eller, om det är nödvändigt, metoden för att fastställa denna avkastningsgrad.

Artikel 150

1. Fullständig eller partiell befrielse från importtullar enligt artikel 151.1 skall beviljas endast om förädlingsprodukterna har deklarerats för övergång till fri omsättning

- a) i tillståndshavarens namn eller på hans vägnar, eller
- b) i varje annan persons namn eller på denna persons vägnar, om denna är etablerad i gemenskapen, under förutsättning att denna person har fått tillståndshavarens samtycke och att villkoren för tillståndet är uppfyllda.

2. Fullständig eller partiell befrielse från importtullar enligt artikel 151 skall inte beviljas, om ett av villkoren eller en av förpliktelseerna som rör förfarandet för passiv förädling inte uppfylls, såvida det inte fastställs att försummelsen inte har någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av förfarandet.

Artikel 151

1. Fullständig eller partiell befrielse från importtullar enligt artikel 145 skall genomföras genom att från det importtullbelopp som är tillämpligt på de förädlingsprodukter som övergått till fri omsättning avräknas det importtullbelopp som skulle ha varit tillämpligt samma dag på de temporärt exporterade varorna, om de hade importerats till gemenskapens tullområde från det land i vilket de genomgick förädlingsprocessen eller den sista förädlingsprocessen.

2. Det belopp som skall avräknas enligt punkt 1 skall beräknas på grundval av de aktuella varornas kvantitet och beskaffenhet dagen för mottagandet av deklARATIONEN som hänför dem till förfarandet för passiv förädling och enligt andra taxeringsgrunder som är tillämpliga på dem dagen för mottagandet av deklARATIONEN för förädlingsprodukternas övergång till fri omsättning.

Värdet av de temporärt exporterade varorna skall vara det värde som beräknades för dessa varor då tullvärdet av förädlingsprodukterna fastställdes enligt artikel 32.1 b i, eller, om värdet inte kan fastställas på detta sätt, skillnaden mellan förädlingsprodukternas tullvärde och förädlingskostnaderna, fastställda på ett rimligt sätt.

Dock gäller följande:

— Vissa avgifter som fastställs enligt kommittéförfarandet skall inte beaktas vid beräkningen av det belopp som skall avräknas.

— Om de temporärt exporterade varorna, innan de hänfördes till förfarandet för passiv förädling, övergick till fri omsättning till en nedsatt sats på grund av deras användning för särskilda ändamål, och så länge de villkor fortsätter att gälla enligt vilka den nedsatta satsen beviljades, skall det belopp som avräknas vara lika med det importtullbelopp som faktiskt debiterades när varorna övergick till fri omsättning.

3. Skulle de temporärt exporterade varorna, när dessa övergick till fri omsättning, kunna uppfylla villkoren för en nedsatt tullsats eller nolltullsats på grund av deras användning för särskilt ändamål, skall denna sats beaktas under förutsättning att varorna genomgick processer som överensstämmer med denna användning för särskilt ändamål i det land där de genomgick förädlingsprocessen eller den sista förädlingsprocessen.

4. Om förädlingsprodukter uppfyller villkoren för förmånsbehandling i tullhänseende i enlighet med artikel 20.3 d eller 20.3 e och det finns sådana bestämmelser för varor med sammaklassificering enligt tulltaxan som de temporärt exporterade varorna, skall den importtullsats som beaktas vid fastställandet av det belopp som skall avräknas enligt punkt 1 vara den sats som skulle tillämpas om de temporärt exporterade varorna uppfyllde de villkor enligt vilka förmånsbestämmelsen får tillämpas.

5. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av de bestämmelser som antagits eller kan komma att antas i samband med handeln mellan gemenskapen och tredje land, och som föreskriver befrielse från importtullar för särskilda förädlingsprodukter.

Artikel 152

1. Om syftet med förädlingsprocessen är att reparera de temporärt exporterade varorna, skall de övergå till fri omsättning med fullständig befrielse från importtullar, om det på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt fastställs att varorna reparerades utan kostnad antingen på grund av en kontraktsenlig eller lagstadgad garantiförpliktelse eller på grund av ett fabriktionsfel.

2. Punkt 1 skall inte tillämpas om felet beaktades när varorna i fråga först övergick till fri omsättning.

Artikel 153

Om syftet med förädlingsprocessen är att reparera temporärt exporterade varor och denna reparation utförs mot betalning, skall den partiella befrielsen från importtullar enligt artikel 145 beviljas genom att det tullbelopp fastställs som är tillämpligt enligt taxeringsgrunderna för förädlingsprodukterna dagen för mottagandet av deklarationen för övergång till fri omsättning för dessa produkter och genom att som tullvärde beakta ett belopp som är lika med reparationskostnaderna, förutsatt att dessa kostnader utgör tillståndshavarens enda vederlag och att de inte har påverkats av några förbindelser mellan tillståndshavaren och den som utfört förädlingen.

IV. Passiv förädling med användning
av standardutbytessystemet

Artikel 154

1. Enligt de villkor som fastställs i detta avsnitt, vilka är tillämpliga jämte de föregående bestämmelserna, skall standardutbytessystemet medge att en importerad produkt, nedan kallad *ersättningsprodukt*, ersätter en förädlingsprodukt.

2. Tullmyndigheterna skall tillåta att standardutbytessystemet används, om förädlingsprocessen består av reparation av andra gemenskapsvaror än de som är underkastade den gemensamma jordbrukspolitikerna eller de särskilda arrangemang som är tillämpliga på vissa varor som härrör från bearbetning av jordbruksprodukter.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 159 skall de bestämmelser som gäller förädlingsprodukter även gälla ersättningsprodukter.

4. Tullmyndigheterna skall enligt de villkor de fastställer tillåta att ersättningsprodukter importerats innan de temporärt exporterade varorna exporteras (import i förväg).

I händelse av import i förväg av en ersättningsprodukt skall en säkerhet ställas som täcker importtullbeloppet.

Artikel 155

1. Ersättningsprodukter skall klassificeras enligt samma nummer i tulltaxan, vara av samma handelskvalitet och ha samma tekniska egenskaper som de temporärt exporterade varorna skulle ha haft, om de hade genomgått reparationen i fråga.

2. Om de temporärt exporterade varorna har använts före export, skall ersättningsprodukterna också ha använts och de får inte vara nya produkter.

Tullmyndigheterna får emellertid bevilja undantag från denna regel om ersättningsprodukten har levererats kostnadsfritt antingen på grund av en kontraktssenlig eller lag-

stadgad garantiförpliktelse eller på grund av ett fabriktionsfel.

Artikel 156

Standardutbyte skall tillåtas endast om det är möjligt att styrka att de villkor som anges i artikel 155 uppfylls.

Artikel 157

1. I fråga om import i förväg skall exportvarorna exporteras temporärt inom två månader från den dag då tullmyndigheterna tar emot deklarationen för ersättningsprodukternas övergång till fri omsättning.

2. Om utomordentliga omständigheter så berättigar, får tullmyndigheterna emellertid på begäran av den person det gäller förlänga den tidsfrist som anges i punkt 1 inom rimliga gränser.

Artikel 158

I fråga om import i förväg och när artikel 151 tillämpas, skall det belopp som skall avräknas fastställas enligt de taxeringsgrunder som är tillämpliga på de temporärt exporterade varorna dagen för mottagandet av deklarationen som hänför dem till förfarandet.

Artikel 159

Artiklarna 147.2 och 148 b skall inte tillämpas då det gäller standardutbyte.

V. Övriga bestämmelser

Artikel 160

De förfaranden som föreskrivs inom ramen för passiv förädling skall även vara tillämpliga för att genomföra bestämmelser utan anknytning till tulltaxan inom den gemensamma handelspolitiken.

Avsnitt 4

Export*Artikel 161*

1. Exportförfarandet gör det möjligt för gemenskapsvaror att lämna gemenskapens tullområde.

Export skall medföra tillämpning av utförselformaliteter, inklusive handelspolitiska åtgärder och i förekommande fall exporttullar.

2. Med undantag för varor som hänförs till förfarandet för passiv förädling eller ett transiteringsförfarande enligt artikel 163 skall, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 164, alla gemenskapsvaror som är avsedda för export hänföras till exportförfarandet.

3. Varor som sänts till Helgoland skall inte anses vara exporterade från gemenskapens tullområde.

4. Fastställande av i vilka fall och enligt vilka villkor varor som lämnar gemenskapens tullområde inte behöver någon exportdeklaration skall ske enligt kommittéförfarandet.

5. Exportdeklarationen skall inges vid det tullkontor som är ansvarigt för övervakning av den plats där exportören är etablerad eller där varorna packas eller lastas för att sändas på export. Undantag skall fastställas enligt kommittéförfarandet

Artikel 162

Frigörande för export skall beviljas på villkor att varorna i fråga lämnar gemenskapens tullområde i samma skick som när exportdeklarationen togs emot.

Avsnitt 5

Intern transitering

Artikel 163

1. Förfarandet för intern transitering skall, på de villkor som anges i punkt 2 – 4, medge att gemenskapsvaror befordras från en punkt till en annan inom gemenskapens tullområde genom tredje lands territorium utan att det förändrar deras tullstatus. Denna bestämmelse skall inte påverka tillämpningen av artikel 91.1 b.

2. Den befordran som avses i punkt 1 kan ske på något av följande sätt:

- Enligt förfarandet för intern gemenskapstransitering om sådan möjlighet finns i internationell överenskommelse.
- Med varorna upptagna i en TIR-carnet (TIR-konventionen).
- Med varorna upptagna i en ATA-carnet (ATA-konventionen) som transiteringshandling.
- Med varorna upptagna i Rhen-manifestet (artikel 9 i den reviderade konventionen om navigering på Rhen).

e) Med varorna upptagna i formulär 302 som föreskrivs i konventionen mellan parterna i det nordatlantiska fördraget om deras styrkors status, undertecknat i London den 19 juni 1951.

f) Med post (inklusive paketpost).

3. I det fall som avses i punkt 2 a skall artiklarna 92 och 94 – 97 gälla i tillämpliga delar.

4. I de fall som avses i punkt 2 b – f skall varor behålla sin tullstatus endast om denna status har fastställts enligt de villkor och på det sätt som föreskrivs i de bestämmelser som antagits enligt kommittéförfarandet.

Artikel 164

De villkor enligt vilka gemenskapsvaror utan att omfattas av ett tullförfarande får befordras från en plats till en annan inom gemenskapens tullområde och tillfälligt ut ur detta område utan att deras tullstatus förändras skall fastställas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 165

Förfarandet för intern gemenskapstransitering skall även tillämpas om en gemenskapsbestämmelse uttryckligen föreskriver dess tillämpning.

KAPITEL 3

ANDRA TYPER AV GODKÄND TULLBEHANDLING

Avsnitt 1

Frizoner och frilager

A. Allmänt

Artikel 166

Frizoner och frilager är antingen delar av gemenskapens tullområde eller lokaler belägna inom detta område vilka är avskilda från resten av det och i vilka

- icke-gemenskapsvaror inte anses befinna sig inom gemenskapens tullområde i fråga om importtullar och handelspolitiska importåtgärder, under förutsättning att de inte har övergått till fri omsättning, hänförs till ett annat tullförfarande eller används eller förbrukas på andra villkor än de som anges i tullagstiftningen, och
- gemenskapsvaror på grund av att de är upplagda i en frizon eller ett frilager omfattas av sådana åtgärder som

vanligen är knutna till exporten av varor, om gemenskapslagstiftningen innehåller särskilda bestämmelser om detta.

Artikel 167

1. Medlemsstaterna får på delar av gemenskapens tullområde upprätta frizoner eller tillåta upprättandet av frilager.
2. Medlemsstaterna skall fastställa den geografiska avgränsningen för varje zon. Lokaler som skall utgöra frilager skall godkännas av medlemsstaterna.
3. Frizoner skall vara inhägnade. Medlemsstaterna skall fastställa infarts- och utfartsplatserna för varje frizon eller frilager.
4. Uppförandet av byggnader i en frizon skall föregås av tullmyndigheternas godkännande.

Artikel 168

1. Frizonernas och frilagrens gränser samt deras infarter och utfarter skall övervakas av tullmyndigheterna.
2. Personer och transportmedel som förs in i eller ut ur en frizon eller ett frilager får utsättas för tullkontroll.
3. Tillträde till en frizon eller ett frilager får nekas personer som inte kan lämna nödvändiga garantier för att bestämmelserna i denna kodex iakttas.
4. Tullmyndigheterna får kontrollera varor som förs in i, förs ut ur eller befinner sig i en frizon eller ett frilager. För att göra det möjligt att genomföra sådana kontroller skall en kopia av det transportdokument som skall medfölja de varor som förs in eller ut överlämnas till eller hållas tillgänglig för tullmyndigheterna hos de personer som dessa myndigheter utser. Om en sådan kontroll krävs, skall varorna göras tillgängliga för tullmyndigheterna.

B. Uppläggning av varor i frizoner eller frilager

Artikel 169

Både gemenskapsvaror och icke-gemenskapsvaror får placeras i en frizon eller ett frilager.

Tullmyndigheterna får dock kräva att varor som utgör en fara, som kan komma att framkalla ändringar på andra

varor eller som av andra skäl kräver särskilda anordningar, skall placeras i utrymmen som utrustats särskilt för dem.

Artikel 170

1. När varor förs in i en frizon eller ett frilager, behöver de inte visas upp för tullmyndigheterna, och inte heller behöver en tulldeklaration inges; detta dock utan att tillämpningen av artikel 168.4 påverkas.
2. Varor skall uppvisas för tullmyndigheterna och underkastas de föreskrivna formaliteterna endast i följande fall:
 - a) Varorna har hänförts till ett tullförfarande som avslutas när de förs in i en frizon eller ett frilager. Om tullförfarandet i fråga emellertid medger befrielse från förpliktelsen att uppvisa varorna, behöver de inte visas upp.
 - b) Varorna har placerats i en frizon eller ett frilager på grund av ett beslut att bevilja återbetalning eller eftergift av importtullar.
 - c) Varorna omfattas av de åtgärder som anges i artikel 166 b.
3. Tullmyndigheterna får kräva att varor som är underkastade exporttullar eller andra exportbestämmelser skall anmälas till tullmyndigheterna.
4. På begäran av den berörda parten skall tullmyndigheterna för varor som placerats i en frizon eller ett frilager intyga deras status av gemenskapsvaror eller icke-gemenskapsvaror.

C. Driften av frizoner eller frilager

Artikel 171

1. Det skall inte finnas någon begränsning av den tid som varor får vara kvar i frizoner eller frilager.
2. För vissa varor som avses i artikel 166 b och som omfattas av den gemensamma jordbrukspolitikens får särskilda tidsgränser fastställas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 172

1. All industriell eller kommersiell verksamhet och serviceverksamhet skall tillåtas i en frizon eller ett frilager enligt de villkor som fastställs i denna kodex. Bedrivande av sådan verksamhet skall anmälas i förväg till tullmyndigheterna.
2. Tullmyndigheterna får, mot bakgrund av de berörda varornas beskaffenhet eller behovet av tullövervakning,

utfärda särskilda förbud eller begränsningar för de verksamheter som avses i punkt 1.

3. Tullmyndigheterna får förbjuda personer, som inte lämnar nödvändiga garantier för iakttagande av bestämmelserna i denna kodex, att bedriva en verksamhet i en frizon eller ett frilager.

Artikel 173

För icke-gemenskapsvaror som placerats i en frizon eller ett frilager gäller följande medan de är kvar i zonen eller lagret:

- a) De får övergå till fri omsättning enligt villkoren för detta tullförfarande och enligt artikel 178.
- b) De får utan tillstånd underkastas de vanliga former av hantering som avses i artikel 109.1.
- c) De får hänföras till förfarandet för aktiv förädling enligt villkoren för detta tullförfarande.

Ekonomiska villkor skall emellertid inte gälla för förädlingsprocesser inom området för Hamburgs gamla frihamn och i frizonerna på Kanarieöarna, Azorerna, Madeira och i utomeuropeiska departement.

Om konkurrensvillkoren inom en särskild ekonomisk sektor i gemenskapen påverkas som följd av undantaget i fråga om den gamla frihamnen i Hamburg, skall rådet dock med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen besluta att ekonomiska villkor skall gälla för motsvarande ekonomiska verksamhet inom området för frihamnen.

- d) De får hänföras till förfarandet för bearbetning under tullkontroll enligt villkoren för detta förfarande.
- e) De får hänföras till förfarandet för temporär import enligt villkoren för detta förfarande.
- f) De får överlätas till statskassan enligt artikel 182.
- g) De får förstöras under förutsättning att den person som det gäller förser tullmyndigheterna med alla de upplysningar som de bedömer nödvändiga.

Om varor hänförs till ett av de tullförfaranden som anges i c, d eller e, får medlemsstaterna anpassa de fastställda kontrollbestämmelserna i den mån det är nödvändigt för att ta hänsyn till villkoren för driften och tullövervakningen av frizonerna eller frilagren.

Artikel 174

De gemenskapsvaror som avses i artikel 166 b och som omfattas av den gemensamma jordbrukspolitiken skall

underkastas endast de former av hantering som uttryckligen föreskrivs för dessa varor enligt artikel 109.2. Denna hantering får företas utan tillstånd.

Artikel 175

1. Om artiklarna 173 och 174 inte tillämpas, skall icke-gemenskapsvaror och de gemenskapsvaror som avses i artikel 166 b inte förbrukas eller användas i frizoner eller frilager.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna om proviantering och om tullförfarandet i fråga så föreskriver, skall punkt 1 inte förhindra användning eller förbrukning av varor som vid övergång till fri omsättning eller vid temporär import inte skulle ha underkastats importtullar eller åtgärder enligt den gemensamma jordbrukspolitiken eller handelspolitiken. I så fall skall det inte krävas någon deklaration för övergång till fri omsättning eller temporär import.

En deklaration skall emellertid krävas om dessa varor skall avräknas mot en tullkvot eller ett tak.

Artikel 176

1. Alla personer som bedriver en verksamhet som innefattar lagring, bearbetning, förädling, försäljning eller inköp av varor i en frizon eller ett frilager skall ha lagerbokföring i den form som tullmyndigheterna godkänt. Så snart varor förts in i dessa personers lokaler skall de lagerbokföras. Lagerbokföringen skall göra det möjligt för tullmyndigheterna att identifiera varorna och påvisa hur varorna flyttats.

2. Om varor omlastas inom en frizon skall de tillhörande handlingarna stå till tullmyndigheternas förfogande. Den kortvariga förvaringen av varor i samband med denna omlastning skall anses utgöra en del av omlastningen.

D. Bortförande av varor från frizoner eller frilager

Artikel 177

Utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelser som antagits i särskild tillagstiftning får varor som förs ut ur en frizon eller ett frilager

— exporteras eller återexporteras från gemenskapens tullområde, eller

— införas till en annan del av gemenskapens tullområde.

Med undantag av artiklarna 48 – 53 om det gäller gemenskapsvaror, skall bestämmelserna i avdelning III tillämpas på varor som förts in till andra delar av nämnda område utom i fråga om varor som lämnar denna zon sjövägen eller

med flyg utan att hänföras till ett transiteringsförfarande eller ett annat tullförfarande.

Artikel 178

1. Om det uppstår en tullskuld för icke-gemenskapsvaror och tullvärdet på dessa varor baseras på ett pris som faktiskt har betalats eller skall betalas och som inbegriper kostnaden för förvaring eller bevaring av varorna medan de är kvar i frizonen eller frilageret, skall dessa kostnader inte räknas in i tullvärdet om de presenteras separat från det pris som faktiskt har betalats eller skall betalas för varorna.

2. Om de nämnda varorna i en frizon eller ett frilager har genomgått en av de vanliga formerna av hantering enligt artikel 109.1, skall varornas beskaffenhet, tullvärdet och kvantiteten vid fastställandet av beloppet av importtullarna, på deklaratens begäran och under förutsättning att hanteringen omfattades av ett tillstånd som beviljats enligt punkt 3 i den artikeln, vara desamma som skulle ha beaktats för varorna vid den tid som avses i artikel 214, om varorna inte hade genomgått denna hantering. Undantag från denna bestämmelse får dock fastställas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 179

1. Sådana gemenskapsvaror som avses i artikel 166 b och som omfattas av den gemensamma jordbrukspolitik och är upplagda i en frizon eller ett frilager skall hänföras till en av de behandlingar som anges i de bestämmelser enligt vilka de på grund av att de är upplagda i en frizon eller ett frilager är berättigade till åtgärder som vanligen är knutna till exporten av dessa varor.

2. Om dessa varor återförs till en annan del av gemenskapens tullområde eller om det vid utgången av den tid som föreskrivs enligt artikel 171.2 inte har ingivits någon ansökan om att de skall hänföras till en behandling som avses i punkt 1, skall tullmyndigheterna vidta de åtgärder som fastställs i den tillämpliga särskilda lagstiftning som rör överlåtelse att följa det som närmare anges för behandlingen.

Artikel 180

1. Om varor införs eller återförs till en annan del av gemenskapens tullområde eller hänförs till ett tullförfarande, får det intyg som avses i artikel 170.4 användas som bevis på dessa varors status av gemenskapsvaror eller icke-gemenskapsvaror.

2. Om det inte genom intyget eller på annat sätt styrks att varorna har status som gemenskapsvaror eller icke-gemenskapsvaror, skall varorna anses vara

— gemenskapsvaror när det gäller tillämpningen av exporttullar, exportlicenser eller exportåtgärder enligt handelspolitiken,

— icke-gemenskapsvaror i alla andra fall.

Artikel 181

Tullmyndigheterna skall förvissa sig om att de bestämmelser som gäller export eller återexport iakttas om varor exporteras eller återexporteras från en frizon eller ett frilager.

Avsnitt 2

Återexport, förstöring och överlåtelse

Artikel 182

1. Icke-gemenskapsvaror får

— återexporteras från gemenskapens tullområde,

— förstöras,

— överlåtas till statskassan om detta är möjligt enligt den nationella lagstiftningen.

2. Återexport skall i förekommande fall medföra tillämpning av formaliteterna för varuutförsel, inklusive handelspolitiska åtgärder.

De fall i vilka icke-gemenskapsvaror får hänföras till ett suspensivt arrangemang, i syfte att inte tillämpa handelspolitiska åtgärder vid export får fastställas enligt kommittéförfarandet.

3. Återexport eller förstöring skall föregås av anmälan till tullmyndigheterna. Dessa skall förbjuda återexport om de formaliteter eller åtgärder som avses i punkt 2 första stycket föreskriver detta. Om varor, som hänförts till ett tullförfarande med ekonomisk verkan när de befinner sig inom gemenskapens tullområde, är avsedda för återexport, skall en tulldeklaration enligt artikel 59 – 78 inges. I sådana fall skall artikel 161.4 och 161.5 tillämpas.

Överlåtelse skall verkställas enligt nationella bestämmelser.

4. Förstöring eller överlåtelse skall inte medföra några utgifter för statskassan.

5. Allt avfall eller skrot som är en följd av förstöring skall hänföras till en sådan godkänd tullbehandling som föreskrivs för icke-gemenskapsvaror.

Avfallet eller skrotet skall förbli under tullövervakning fram till den tidpunkt som avses i artikel 37.2.

AVDELNING V

VAROR SOM FÖRS UT FRÅN GEMENSKAPENS TULLOMRÅDE

Artikel 183

Varor som förs ut från gemenskapens tullområde skall underkastas tullövervakning. De får underkastas kontroller av tullmyndigheterna enligt gällande bestämmelser. De skall föras ut från det nämnda området, om så är lämpligt, via den rutt som fastställs av tullmyndigheterna och enligt de förfaranden som fastställs av dessa myndigheter.

AVDELNING VI

GYNNADE FÖRFARANDEN

KAPITEL 1

BEFRIELSE

Artikel 184

Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen fastställa de fall i vilka det på grund av särskilda omständigheter skall beviljas befrielse från import- eller exporttullar om varorna har övergått till fri omsättning.

KAPITEL 2

ÅTERINFÖRDA VAROR

Artikel 185

1. Gemenskapsvaror som efter export från gemenskapens tullområde återinförs till detta område och övergår till fri omsättning inom en tid av tre år skall på begäran av den person det gäller beviljas befrielse från importtullar.

Dock gäller följande:

- Perioden på tre år får förlängas för att ta hänsyn till särskilda omständigheter.
- Om de återinförda varorna före exporten från gemenskapens tullområde hade övergått till fri omsättning till en nedsatt importtullsats eller nolltullsats på grund av deras användning för särskilda ändamål, skall befrielse enligt punkt 1 beviljas endast om de skall återinföras för samma ändamål.

Om det ändamål för vilket varorna i fråga skall föras in inte längre är detsamma, skall det importtullbelopp som kan debiteras sänkas med det belopp som påfördes varorna när de först övergick till fri omsättning. Om

det senare beloppet överstiger det som påfördes när de återinförda varorna övergick till fri omsättning, skall ingen återbetalning beviljas.

2. Den befrielse från importtullar som avses i punkt 1 skall inte beviljas för

- a) varor som exporterats från gemenskapens tullområde enligt förfarandet för passiv förädling om inte dessa varor förblir i samma skick som när de exporterades, och
- b) varor som har varit föremål för en gemenskapsåtgärd som innefattar export till tredje land. De omständigheter och villkor enligt vilka detta krav får frångås skall fastställas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 186

Den befrielse från importtullar som avses i artikel 185 skall beviljas endast om varor återimporteras i samma skick som när de exporterades. De omständigheter och villkor enligt vilka detta krav får frångås skall fastställas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 187

Artiklarna 185 och 186 skall också tillämpas på förädlingsprodukter som ursprungligen exporterats eller återexporterats efter ett förfarande för aktiv förädling.

Det importtullbelopp som enligt lag skall erläggas fastställs på grundval av reglerna för förfarandet för aktiv förädling, varvid dagen för återexport skall anses vara den dag då varorna övergår till fri omsättning.

KAPITEL 3

**PRODUKTER FRÅN HAVSFISKE OCH ANDRA
PRODUKTER SOM HÄMTATS UR HAVET**

Artikel 188

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 23.2 f skall följande produkter befrias från importtullar då de övergår till fri omsättning:

a) Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur tredje lands territorialvatten av fartyg som är registrerade i en medlemsstat eller anmälda till en medlemsstats fartygsregister och som för denna stats flagga.

b) Produkter som framställts av de produkter som avses i a ombord på fabriksfartyg som uppfyller de villkor som fastställs i den punkten.

AVDELNING VII

TULLSKULD

KAPITEL 1

SÄKERHET FÖR ATT TÄCKA TULLSKULD

Artikel 189

1. Om tullmyndigheterna i överensstämmelse med tullagstiftningen kräver att säkerhet skall ställas för att säkra betalning av en tullskuld, skall denna säkerhet ställas av den person som är gäldenär eller kan komma att bli gäldenär.

2. Tullmyndigheterna skall kräva endast en säkerhet för en tullskuld.

Om säkerhet ställs enligt ett tullförfarande som får användas för vissa varor i flera medlemsstater, skall säkerheten gälla i de berörda medlemsstaterna enligt de bestämmelser som antagits enligt kommittéförfarandet.

3. Tullmyndigheterna får medge att säkerheten ställs av en annan person än den av vilken säkerhet krävs.

4. Ingen säkerhet skall krävas om den person som är eller kan komma att bli gäldenär är en offentlig myndighet.

5. Tullmyndigheterna får frångå kravet på säkerhet, om det belopp för vilket säkerhet skall ställas inte överstiger 500 ecu.

Artikel 190

1. Om tullagstiftningen föreskriver att ställande av säkerhet inte är obligatoriskt skall säkerhet krävas enligt tullmyndigheternas gottfinnande, om de anser att det är osäkert om en tullskuld som har uppstått eller kan komma att uppstå kommer att betalas inom föreskriven tid.

Om säkerhet som avses i föregående stycke inte krävs, får tullmyndigheterna likväl av den person som avses i artikel 189.1 kräva att denne förbinder sig att uppfylla de förpliktelser som han enligt lag är skyldig att uppfylla.

2. Säkerhet som anges i punkt 1 första stycket skall krävas

— vid den tidpunkt då de regler tillämpas som gör det möjligt att kräva att sådan säkerhet skall ställas, eller

— vid någon senare tidpunkt när tullmyndigheterna finner att den tullskuld som har uppstått eller kan komma att uppstå inte med säkerhet kommer att betalas inom föreskriven tid.

Artikel 191

På begäran av den person som avses i artikel 189.1 eller 189.3 skall tullmyndigheterna tillåta att en samlad säkerhet ställs för att täcka två eller flera tullärenden genom vilka en tullskuld har uppstått eller kan komma att uppstå.

Artikel 192

1. Om det enligt tullagstiftningen är obligatoriskt att säkerhet ställs, skall tullmyndigheterna fastställa beloppet för denna säkerhet till en nivå som motsvarar

— det exakta beloppet av tullskulden eller tullskulderna i fråga, om detta belopp med säkerhet kan fastställas vid den tidpunkt då säkerheten krävs, eller

— i andra fall, det av tullmyndigheterna uppskattade högsta belopp som den tullskuld eller de tullskulder som har uppstått eller kan komma att uppstå uppgår till.

Om samlad säkerhet ställs för tullskulder som tidvis varierar i storlek skall beloppet för denna säkerhet fastställas på en sådan nivå att tullskulderna i fråga alltid är täckta.

2. Om tullagstiftningen föreskriver att ställande av säkerhet inte är obligatoriskt och tullmyndigheterna kräver att säkerhet skall ställas, skall myndigheterna fastställa beloppet för denna säkerhet så att det inte överskrider den nivå som anges i punkt 1.

3. De fall då fast säkerhet får ställas och de närmare villkoren för detta skall fastställas enligt kommittéförfarandet.

Artikel 193

Säkerhet får ställas genom antingen

- en kontant deposition eller
- en borgensman.

Artikel 194

1. En kontant deposition skall göras i valutan för den medlemsstat i vilken säkerheten krävs.

Med en kontant deposition jämföras

- ingivande av en check vars betalning garanteras av den institution på vilken checken är dragen, på ett sätt som tullmyndigheterna kan godkänna,
- ingivande av någon annan handling som kan godkännas som betalningsmedel av tullmyndigheterna.

2. Säkerhet i form av en kontant deposition eller en betalning som bedöms vara likvärdig med en kontant deposition skall ställas enligt bestämmelserna i den medlemsstat där säkerheten krävs.

Artikel 195

Borgensmannen skall skriftligen åta sig solidariskt ansvar med gäldenären att betala det tullskuldsbelopp för vilket säkerhet ställts och som förfaller till betalning.

Borgensmannen skall vara en tredje person som är etablerad inom gemenskapen och godkänd av medlemsstatens tullmyndigheter.

Tullmyndigheterna kan vägra att godkänna den föreslagna borgensmannen, om denne inte på ett säkert sätt förefaller kunna säkerställa betalning av tullskulden inom den föreskrivna tiden.

Artikel 196

Den person som skall ställa säkerhet får fritt välja mellan de typer av säkerhet som fastställs i artikel 193.

Tullmyndigheterna får dock vägra att godkänna den föreslagna typen av säkerhet, om den inte är förenlig med ett korrekt genomförande av det aktuella tullförfarandet. Det samma skall gälla för den föreslagna säkerheten. Tullmyndigheterna får kräva att den valda typen av säkerhet skall bibehållas under en angiven tid.

Artikel 197

1. Om de bestämmelser som antagits enligt kommittéförfarandet så föreskriver, får tullmyndigheterna godkänna andra typer av säkerhet än de som anges i artikel 193, om de ger likvärdig säkerhet för att tullskulden kommer att betalas.

Tullmyndigheterna skall vägra att godkänna den säkerhet som föreslagits av gäldenären, om de anser att denna inte på ett säkert sätt säkerställer betalning av tullskulden.

2. Om inte annat följer av det förbehåll som anges i punkt 1 andra stycket, får tullmyndigheterna godta en kontant deposition utan att de villkor som fastställs i artikel 194.1 är uppfyllda.

Artikel 198

Om tullmyndigheterna konstaterar att den ställda säkerheten inte säkerställer eller inte längre säkert eller i tillräcklig omfattning säkerställer betalning av tullskulden inom föreskriven tid, skall de kräva att den person som anges i artikel 189.1 efter eget val ställer ytterligare säkerhet eller ersätter den ursprungliga säkerheten med en ny säkerhet.

Artikel 199

1. Säkerheten skall återlämnas först när den tullskuld för vilken säkerheten ställdes inte längre gäller eller inte längre kan uppstå. När tullskulden har upphört att gälla eller inte längre kan uppstå, skall säkerheten omedelbart återlämnas.

2. När tullskulden delvis har upphört eller endast kan uppstå i fråga om en del av det belopp vars betalning har säkerställts, skall en motsvarande del av säkerheten återlämnas på begäran av den berörda personen, såvida inte det aktuella beloppet gör en sådan åtgärd oberättigad.

Artikel 200

Bestämmelser som avviker från bestämmelserna i detta kapitel skall om så är nödvändigt antas enligt kommittéförfarandet så att internationella konventioner beaktas.

KAPITEL 2

UPPKOMST AV EN TULLSKULD

Artikel 201

1. En tullskuld vid import uppkommer när
 - a) tullpliktiga varor övergår till fri omsättning, eller

b) tullpliktiga varor hänförs till förfarandet för temporär import med partiell befrielse från importtullar.

2. En tullskuld uppkommer vid den tidpunkt då tulldeklarationen tas emot.

3. Gälldenären utgörs av deklaranter. Vid indirekt ombudskap skall den person för vars räkning tulldeklarationen görs också vara gälldenär.

Om en tulldeklaration för ett av de förfaranden som anges i punkt 1 upprättats på grundval av upplysningar som leder till att de lagenliga tullarna helt eller delvis inte uppbärs, kan de personer som har lämnat de för upprättandet av deklarationen behövliga upplysningarna och som visste eller rimligen borde ha vetat att dessa upplysningar var felaktiga, också anses vara gälldenärer enligt gällande nationella bestämmelser.

Artikel 202

1. En tullskuld vid import uppkommer genom

a) olaglig införsel till gemenskapens tullområde av tullpliktiga varor, eller

b) olaglig införsel av tullpliktiga varor som finns i en frizon eller ett frilager till en annan del av tullområdet.

I denna artikel avses med olaglig införsel all införsel som strider mot artiklarna 38 – 41 och artikel 177 andra strecksatsen.

2. Tullskulden uppkommer i det ögonblick då varorna olagligen införs.

3. Följande personer skall vara tullskyldiga:

— Den som olagligen förde in varorna.

— Var och en som medverkat i den olagliga införseln av varorna och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att denna införsel var olaglig.

— Var och en som förvärvat eller tagit hand om varorna i fråga och som vid förvärvet eller mottagandet av varorna var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att införseln var olaglig.

Artikel 203

1. En tullskuld vid import uppkommer genom

— olagligt undandragande från tullövervakning av importtullpliktiga varor.

2. Tullskulden uppkommer i det ögonblick då varorna undandras från tullövervakning.

3. Följande personer skall vara gälldenärer:

— Den som undandrog varorna från tullövervakning.

— Var och en som medverkat till detta undandragande och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att varorna undandrogs från tullövervakning.

— Var och en som förvärvat eller tagit hand om varorna i fråga och som vid förvärvet eller mottagandet av varorna varit medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att de undandragits från tullövervakning.

— Då så är tillämpligt, den person som skall uppfylla de förpliktelser som är förenade med tillfällig förvaring av varorna eller med användning av det tullförfarande som varorna är hänfödda till.

Artikel 204

1. En tullskuld vid import uppkommer i andra fall än som avses i artikel 203 genom

a) bristande uppfyllelse av någon av de förpliktelser som är förenade med tillfällig förvaring av importtullpliktiga varor eller med användning av det tullförfarande som varorna är hänfödda till, eller

b) åsidosättande av ett villkor som reglerar hänförandet av varorna till det aktuella tullförfarandet eller beviljandet av en nedsatt importtullsats eller nolltullsats på grund av varornas användning för särskilda ändamål,

såvida det inte kan fastställas att dessa försummelse inte haft någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga förvaringen eller tullförfarandet i fråga.

2. Tullskulden uppkommer antingen vid den tidpunkt då den förpliktelse vars underlåtelse ger upphov till tullskulden inte längre uppfylls, eller vid den tidpunkt då varorna hänförs till det berörda tullförfarandet, om det fastställs att ett villkor för hänförandet av varorna till nämnda tullförfarande eller för beviljandet av en nedsatt importtullsats eller nolltullsats på grund av varornas användning för särskilda ändamål i själva verket inte uppfylldes.

3. Gälldenären är den person, som beroende på omständigheterna antingen skall uppfylla de förpliktelser som i fråga om tullpliktiga varor är förenade med tillfällig förvaring eller med användning av det tullförfarande som varorna är hänfödda till eller skall uppfylla de villkor som gäller hänförandet av varorna till detta tullförfarande.

Artikel 205

1. En tullskuld vid import uppkommer när

— importtullpliktiga varor förbrukas eller används i en frizon eller ett frilager under andra förutsättningar än dem som fastställs i gällande lagstiftning.

Om varor försvinner och detta inte kan förklaras på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt, får myndigheterna betrakta varorna som förbrukade eller använda i frizonen eller frilagret.

2. Tullskulden uppkommer i det ögonblick då varorna förbrukas eller används första gången under andra omständigheter än de som fastställs i gällande lagstiftning.

3. Gäldenären är den person som förbrukade eller använde varorna och varje person som deltog i denna förbrukning eller användning och som var medveten om eller rimligen borde ha varit medveten om att varorna förbrukades eller användes under andra förutsättningar än de som fastställs i gällande lagstiftning.

Om tullmyndigheterna anser att varor som har försvunnit är förbrukade eller använda i en frizon eller ett frilager och det inte är möjligt att tillämpa föregående punkt, skall den person ansvara för tullskulden som, enligt myndigheternas kännedom, senast har varit i besittning av varorna.

Artikel 206

1. Utan hinder av artiklarna 202 och 204.1 a skall ingen tullskuld vid import anses uppkomma i fråga om en viss vara, om den berörda personen styrker att underlåtelsen att uppfylla de förpliktelser som uppkommer till följd av

— bestämmelserna i artiklarna 38 - 41 och artikel 177 andra strecksatsen,

— tillfällig förvaring av de aktuella varorna, eller

— användning av det tullförfarande som varorna hänförs till

beror på att varorna blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade på grund av varans egen beskaffenhet, oförutsebara omständigheter eller force majeure eller som en följd av tullmyndigheternas medgivande.

I denna punkt skall varor anses vara oåterkalleligen förlorade, om de har gjorts oanvändbara för var och en.

2. En tullskuld vid import anses inte heller ha uppkommit för varor som övergått till fri omsättning till en nedsatt

importtullsats eller nolltullsats på grund av deras användning för särskilda ändamål, om dessa varor exporteras eller återexporteras med tullmyndigheternas medgivande.

Artikel 207

Om tullskuld i enlighet med artikel 206.1 inte anses ha uppkommit för varor som övergått till fri omsättning till en nedsatt importtullsats eller nolltullsats på grund av deras användning för särskilda ändamål, skall allt skrot eller avfall från sådan förstöring anses vara icke-gemenskapsvaror.

Artikel 208

Om en tullskuld enligt artikel 203 eller 204 uppkommit för varor som övergått till fri omsättning till en nedsatt importtullsats på grund av deras användning för särskilda ändamål, skall det belopp som betalades då varorna övergick till fri omsättning dras av från tullskuldbeloppet.

Denna bestämmelse skall också tillämpas om en tullskuld uppkommit på grund av att skrot och avfall erhållits i samband med förstöring av sådana varor.

Artikel 209

1. En tullskuld vid export uppkommer när

— exporttullpliktiga varor exporteras från gemenskapens tullområde med stöd av en tulldeklaration.

2. Tullskulden uppkommer vid den tidpunkt då tulldeklarationen tas emot.

3. Gäldenären utgörs av deklaranter. Vid indirekt ombudskap skall den person för vars räkning tulldeklarationen görs också vara gäldenär.

Artikel 210

1. En tullskuld vid export uppkommer när

— exporttullpliktiga varor förs ut från gemenskapens tullområde utan att tulldeklaration lämnas.

2. Tullskulden uppkommer vid den tidpunkt då nämnda varor faktiskt lämnar tullområdet.

3. Gäldenär är

— den person som förde ut varorna, och

— alla personer som deltog i utförseln och som var medvetna om eller rimligen borde ha varit medvetna om att tulldeklaration inte hade ingivits men borde ha ingivits.

Artikel 211

1. En tullskuld vid export uppkommer genom
 - underlåtenhet att uppfylla de villkor enligt vilka varorna tilläts lämna gemenskapens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar.
2. Tullskulden uppkommer vid den tidpunkt då varorna får en annan bestämmelse än den för vilken de hade tillåtits lämna gemenskapens tullområde med fullständig eller partiell befrielse från exporttullar eller, om tullmyndigheterna inte kan fastställa denna tidpunkt, vid den tidpunkt då fristen löper ut för att förete bevis för att villkoren är uppfyllda för sådan befrielse.
3. Deklaranten är gäldenär. Vid indirekt ombudskap skall den person för vars räkning tulldeklarationen görs också vara gäldenär.

Artikel 212

Den tullskuld som avses i artiklarna 201 — 205 och 209 — 211 skall uppstå även om den gäller varor som är föremål för någon form av förbud eller restriktioner i fråga om import eller export. Emellertid skall ingen tullskuld uppstå vid olaglig införsel till gemenskapens tullområde av falsk valuta eller narkotika och psykotropa ämnen vilka inte ingår i den handel som rör användningen av dessa ämnen för medicinska och vetenskapliga ändamål och som noggrant övervakas av de behöriga myndigheterna. I fråga om strafflagstiftning som är tillämplig på tullöverträdelse skall tullskulden dock anses ha uppkommit om en medlemsstats lagstiftning stadgar att tullar utgör grund för fastställande av straff eller att förekomsten av en tullskuld utgör grund för att inleda straffrättsliga förfaranden.

Artikel 213

Om flera personer är gäldenärer i fråga om en och samma tullskuld skall de solidariskt ansvara för denna skuld.

Artikel 214

1. Om inte annat uttryckligen föreskrivs i denna kodex och utan att tillämpningen av punkt 2 påverkas, skall beloppet av importtullarna eller exporttullarna för en vara bestämmas utifrån de taxeringsgrunder som är tillämpliga på varan vid den tidpunkt då den tullskuld som hänför sig till denna vara uppkommer.
2. Om det inte är möjligt att exakt fastställa när tullskulden uppkom, skall den tidpunkt som skall beaktas vid

fastställandet av de taxeringsgrunder som är tillämpliga på de berörda varorna vara den tidpunkt, då tullmyndigheterna konstaterar att omständigheterna kring varorna är sådana att en tullskuld uppkommit.

Om de upplysningar som är tillgängliga för tullmyndigheterna gör det möjligt för dem att fastställa att tullskulden uppkommit före denna bedömning, skall dock beloppet på de import- eller exporttullar som skall betalas för varorna i fråga fastställas på grundval av de taxeringsregler som gäller för varorna vid den tidigaste tidpunkt då förekomsten av den tullskuld som uppkommit på grund av omständigheterna kan fastställas med hjälp av de tillgängliga upplysningarna.

3. För att förhindra att ekonomisk fördel oriktigt erhålls genom framflyttning av den dag då tullskulden uppkom eller bokfördes skall kompensationsränta påföras i de fall och enligt de villkor som fastställs enligt kommittéförfarandet.

Artikel 215

1. En tullskuld anses uppkomma på den plats där de omständigheter inträffar som förorsakar skulden.

2. När det inte är möjligt att fastställa den plats som avses i punkt 1, skall tullskulden anses ha uppkommit på den plats som tullmyndigheterna konstaterar vara den plats där omständigheterna kring varorna är sådana att en tullskuld uppkommit.

3. Om ett tullförfarande inte har avslutats för varor, skall tullskulden anses ha uppkommit på den plats där varorna

— hänfördes till detta tullförfarande, eller

— införs till gemenskapen enligt detta förfarande.

4. Om de upplysningar som är tillgängliga för tullmyndigheterna gör det möjligt för dem att fastställa att tullskulden redan hade uppkommit då varorna fanns på en annan plats vid ett tidigare tillfälle, skall tullskulden anses ha uppkommit på den plats som kan fastställas vara den plats där varorna befann sig, då förekomsten av en tullskuld tidigast kan fastställas.

Artikel 216

1. Om en överenskommelse som har träffats mellan gemenskapen och vissa tredje länder omfattar förmånsbehandling i tullhänseende vid import till dessa tredje länder av varor som enligt överenskommelsen har sitt ursprung inom gemenskapen, skall utfärdandet av de dokument som behövs för att möjliggöra sådan förmånsbehandling i tredje land leda till att en tullskuld vid import uppstår förutsatt

att gällande importtullar betalas på de icke-gemenskapsvaror som ingår i varorna, om dessa har framställts genom aktiv förädling.

2. Den tidpunkt då tullskulden i fråga anses uppkomma är den tidpunkt då tullmyndigheterna tar emot tulldeklarationen för export av de aktuella varorna.

3. Deklaranten är gäldenär. Vid indirekt ombudskap skall den person för vars räkning tulldeklarationen görs också vara gäldenär.

4. Det importtullbelopp som svarar mot denna tullskuld skall bestämmas på samma sätt som en sådan tullskuld som skulle uppkomma om en deklaration för övergång till fri omsättning av varorna i fråga togs emot samma dag i syfte att avsluta förfarandet för aktiv förädling.

KAPITEL 3

UPPBÖRD AV TULLSKULDEN

Avsnitt 1

Bokföring och underrättelse om tullbeloppet till gäldenären

Artikel 217

1. Varje belopp avseende importtullar eller exporttullar som kommer från en tullskuld, nedan kallat *tullbelopp*, skall av tullmyndigheterna beräknas så snart de fått nödvändiga uppgifter och föras in i räkenskaperna eller något annat likvärdigt medium (bokföring).

Det första stycket gäller inte

- när en preliminär antidumpningstull eller utjämningsstull har införts,
- när det tullbelopp som lagligen skall betalas överstiger det som gäller för bindande tulltaxeupplysningar enligt tulltaxan, och
- när de bestämmelser som antagits enligt kommittéförfarandet befriar tullmyndigheterna från kravet på bokföring av tullbelopp under en viss nivå.

Tullmyndigheterna får avstå från att bokföra ett tullbelopp som enligt artikel 221.3 inte kan meddelas gäldenären när tidsfristen gått ut.

2. Medlemsstaterna skall fastställa de praktiska förfarandena för bokföring av tullbeloppen. Dessa förfaranden får vara olika beroende på tullmyndigheternas uppfattning om huruvida beloppen kommer att betalas eller inte med hänsyn till omständigheterna då tullskulden uppstod.

Artikel 218

1. Om en tullskuld uppkommer till följd av mottagandet av en deklaration för en vara för ett annat tullförfarande än temporär import med partiell befrielse från importtullar eller någon annan åtgärd med motsvarande rättsliga verkan som detta skall ett belopp som motsvarar tullskulden bokföras så snart det har beräknats och senast den andra dagen efter det att varorna har frigjorts.

Om säkerhet har ställts för betalningen får dock hela tullbeloppet för alla varor som frigjorts till en och samma person under en tid som fastställts av tullmyndigheterna och som inte får överstiga 31 dagar tas upp som en enda bokföringspost vid slutet av perioden. Sådan bokföring skall ske inom fem dagar efter periodens utgång.

2. När det är föreskrivet att varor får frigöras om de uppfyller vissa villkor enligt den gemenskapslagstiftning som reglerar antingen fastställandet av skuldbeloppet eller uppbörden av beloppet, skall bokföring äga rum senast två dagar efter den dag, då skuldbeloppet eller förpliktelsen att betala den tull som skulden ger upphov till slutgiltigt fastställs.

Om tullskulden gäller en preliminär anti-dumpningstull eller utjämningsstull, skall dock denna tull bokföras senast två månader efter det att förordningen om definitiv anti-dumpningstull eller utjämningsstull har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

3. Om en tullskuld uppkommer under andra omständigheter än de som avses i punkt 1, skall det aktuella tullbeloppet bokföras inom två dagar från den dag, då tullmyndigheterna har möjlighet att

- beräkna tullbeloppet i fråga, och
- fastställa vem som är gäldenären.

Artikel 219

1. Tidsfristerna för bokföring enligt artikel 218 får förlängas

- av skäl som hänför sig till medlemsstaternas administrativa organisation, särskilt om bokföringen sker centralt, eller
- om särskilda omständigheter hindrar tullmyndigheterna att iaktta tidsfristerna.

En sådan förlängd tidsfrist skall inte överskrida 14 dagar.

2. De tidsfrister som avses i punkt 1 skall inte gälla vid oförutsebara omständigheter eller i fall av force majeure.

Artikel 220

1. Om ett tullbelopp som härrör från en tullskuld inte har bokförts enligt artiklarna 218 och 219 eller har bokförts med ett lägre belopp än det belopp som skulden lagligen uppgår till, skall det belopp som skall utkrävas eller återstår att kräva bokföras inom två dagar efter det att myndigheterna blivit medvetna om situationen och har möjlighet att beräkna vad beloppet lagligen uppgår till samt fastställa vem som är gäldenär (bokföring i efterhand). Denna tidsfrist kan förlängas enligt artikel 219.

2. Förutom i de fall som avses i artikel 217.1 andra och tredje stycket, skall bokföring i efterhand inte ske i följande fall:

- a) Det ursprungliga beslutet att inte bokföra tullbeloppet eller att bokföra det till ett lägre belopp än vad det lagligen uppgår till fattades på grundval av allmänna bestämmelser som senare förklarats ogiltiga genom domstolsbeslut.
- b) Det rätta tullbeloppet har inte bokförts på grund av ett misstag från tullmyndigheternas sida och gäldenären kunde inte rimligen ha upptäckt detta, eftersom denne för sin del handlat i god tro och följt bestämmelserna i den gällande lagstiftningen i fråga om tulldeklarationen.
- c) De bestämmelser som antagits enligt kommittéförfarandet befriar tullmyndigheterna från bokföring i efterhand av tullbelopp som underskrider ett visst belopp.

Artikel 221

1. Gäldenären skall på lämpligt sätt underrättas om tullbeloppet så snart detta bokförts.

2. Om tullbeloppet har tagits upp i tulldeklarationen för kännedom, får tullmyndigheterna närmare ange att underrättelse inte skall ske enligt punkt 1, utom i de fall då det angivna tullbeloppet inte överensstämmer med det belopp som tullmyndigheterna fastställt.

Om den möjlighet som anges i stycket ovan utnyttjas, skall det faktum att tullmyndigheterna frigör varorna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 218.1 andra stycket, anses likvärdigt med underrättelse till gäldenären om det tullbelopp som bokförts.

3. Underrättelse till den gäldenären skall inte ske senare än tre år efter den dag då tullskulden uppkom. Om till följd av ett handlande som kan ge upphov till straffrättsliga påföljder tullmyndigheterna inte har kunnat fastställa det exakta belopp som lagligen skall betalas, får dock sådan underrättelse, så långt gällande bestämmelser medger, lämnas efter utgången av denna treårsperiod.

Avsnitt 2

Tidsfrist och förfarande vid betalning av tullbeloppet*Artikel 222*

1. Tullbelopp om vilka underrättelse lämnats enligt artikel 221 skall betalas av gäldenären inom följande tidsfrister:

- a) Om personen i fråga inte är berättigad till någon av de betalningslättnader som fastställs i artikel 224 – 229, skall betalning erläggas inom föreskriven tid.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 244 andra stycket, skall tidsfristen inte överskrida tio dagar från det att gäldenären underrättades om det tullbelopp som han är skyldig och, vid sammanföring av flera bokföringsposter enligt de villkor som fastställs i artikel 218.1 andra stycket, skall tidsfristen fastställas så att gäldenären inte erhåller längre tidsfrist för betalningen än om han hade beviljats anstånd med betalningen.

En förlängning av tidsfristen skall automatiskt beviljas om det har fastställts att den person det gäller har erhållit underrättelsen för sent för att kunna betala inom föreskriven tid.

Tullmyndigheterna får också bevilja förlängning av tidsfristen på begäran av gäldenären, om det tullbelopp som skall betalas är en följd av uppbörd i efterhand. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 229 a skall dessa förlängningar inte överskrida den tid som gäldenären behöver för att vidta lämpliga åtgärder för att fullgöra sin skyldighet.

- b) Om personen i fråga är berättigad till någon av de betalningslättnader som fastställs i artiklarna 224 – 229, skall betalning erläggas senast vid utgången av den tidsfrist eller de tidsfrister som bestämts för dessa betalningslättnader.

2. Om en ansökan om eftergift av tullar inges enligt artikel 237, 238 eller 239, eller om varorna tas i beslag för senare förverkande enligt artikel 233 b, c andra strecksatsen eller d, skall gäldenärens förpliktelse att betala tull uppskjutas enligt de villkor som fastställts enligt kommittéförfarandet.

Artikel 223

Betalning skall erläggas kontant eller på något annat sätt med motsvarande betalningseffekt enligt gällande bestämmelser. Betalning får också ske genom justering av kredit-saldot om gällande bestämmelser så medger.

Artikel 224

Under förutsättning att det tullbelopp som personen i fråga skall betala avser varor som deklarerats för ett tullförfarande som innebär skyldighet att betala denna tull, skall

tullmyndigheterna på begäran av denna person bevilja anstånd med betalning av detta belopp enligt de villkor som fastställs i artikel 225 – 227.

Artikel 225

Beviljandet av anstånd med betalning förutsätter att den sökande ställer säkerhet.

Beviljandet av anstånd med betalning kan dessutom föranleda debitering av extra avgifter för uppläggning av handlingar eller för utförda tjänster.

Artikel 226

Tullmyndigheterna skall bestämma vilket av följande förfaranden som skall användas när anstånd med betalning beviljas:

- a) Separat för varje tullbelopp som bokförts enligt de villkor som fastställs i artikel 218.1 första stycket eller artikel 220.1.
- b) Gemensamt för alla tullbelopp som bokförts enligt de villkor som fastställs i artikel 218.1 första stycket under en tidsperiod som fastställs av tullmyndigheterna och som inte överstiger 31 dagar.
- c) Gemensamt för alla tullbelopp som bokförts i en post enligt artikel 218.1 andra stycket.

Artikel 227

1. Den tid för vilken anstånd med betalning beviljas skall vara 30 dagar. Tiden beräknas på följande sätt:

- a) Om anstånd med betalning beviljas enligt artikel 226 a, skall tiden räknas från dagen efter den dag då tullbeloppet bokfördes av tullmyndigheterna.

Om artikel 219 tillämpas, skall den tid om 30 dagar som beräknas enligt första stycket minskas med det antal dagar som motsvarar den tid utöver två dagar som använts för att bokföra beloppet.

- b) Om anstånd med betalning beviljas enligt artikel 226 b, skall tiden räknas från dagen efter den dag då tidsperioden för samlingsräkningen går ut. Tiden skall minskas med det antal dagar som motsvarar hälften av antalet dagar i samlingsperioden.

- c) Om anstånd med betalning beviljas enligt artikel 226 c, skall tiden räknas från dagen efter utgången av den tidsperiod under vilken varorna i fråga frigjordes. Tiden skall minskas med det antal dagar som motsvarar hälften av antalet dagar i tidsperioden i fråga.

2. Om antalet dagar i de perioder som avses i punkt 1 b och c utgör ett ojämnt antal, skall det antal dagar som skall dras av från tiden om 30 dagar enligt punkt 1 b och c motsvara hälften av det närmast lägre jämna antalet.

3. Om de perioder som avses i punkt 1 b och c utgör en kalendervecka eller en kalendermånad, får medlemsstaterna för enkelhetens skull besluta att det tullbelopp för vilket anstånd med betalning beviljas skall betalas enligt följande:

- a) Om perioden är en kalendervecka, på fredagen den fjärde veckan efter denna kalendervecka.
- b) Om perioden är en kalendermånad, den sextonde dagen den månad som följer efter denna kalendermånad.

Artikel 228

1. Anstånd med betalning skall inte beviljas för tullbelopp i de fall då beloppen, trots att de avser varor som hänförs till ett tullförfarande som medför skyldighet att betala sådana tullar, bokförs enligt de gällande bestämmelserna om mottagande av ofullständiga deklARATIONER därför att deklareranten, när den fastställda tidsfristen löpt ut, inte har lämnat de upplysningar som behövs för den slutliga värderingen av varorna för tulländamål eller inte har lämnat de uppgifter eller handlingar som saknades när den ofullständiga deklARATIONEN mottogs.

2. Emellertid får anstånd med betalning beviljas i de fall som avses i punkt 1, om det tullbelopp som skall uppbäras bokförs före utgången av en tid om 30 dagar, räknat från den dag då det ursprungligen debiterade beloppet bokfördes eller, om det inte bokfördes, från den dag då deklARATIONEN för varorna i fråga togs emot. Det anstånd med betalningen som beviljas under sådana omständigheter skall inte utsträckas längre än till dagen för utgången av den tidsfrist som enligt artikel 227 beviljades för det ursprungligen fastställda tullbeloppet eller skulle ha beviljats om det tullbelopp som lagligen skall betalas hade bokförts när varorna i fråga deklarerades.

Artikel 229

Tullmyndigheterna får bevilja gäldenären andra betalningslättnader än anstånd med betalningen.

Följande skall gälla för beviljandet av sådana betalningslättnader:

- a) Beviljandet skall förutsätta att säkerhet ställs. Sådan säkerhet behöver emellertid inte krävas, om detta krav på grund av gäldenärens situation skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

- b) Beviljandet skall medföra att kreditränta debiteras utöver tullbeloppet. Räntebeloppet skall beräknas så att räntan motsvarar det belopp som skulle debiteras för detta ändamål på den nationella penning- eller finansmarknaden för den valuta i vilken beloppet skall betalas.

Tullmyndigheterna får avstå från att kräva kreditränta om kravet på grund av gäldenärens situation skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter.

Artikel 230

Oavsett vilka betalningslättnader som beviljas gäldenären, får denne i vilket fall som helst betala hela eller en del av tullbeloppet utan att invänta utgången av den tidsfrist som beviljats för betalningen.

Artikel 231

Ett tullskuldbelopp får betalas av tredje man i gäldenärens ställe.

Artikel 232

1. Om tullbeloppet inte har betalats inom föreskriven tid gäller följande:

- a) Tullmyndigheterna skall använda alla till buds stående medel enligt gällande bestämmelser inklusive indrivning för att säkerställa betalning av detta belopp.

Beslut om särskilda bestämmelser får fattas enligt kommittéförfarandet när det gäller borgensmän inom ramen för transiteringsförfarandet.

- b) Dröjsmålsränta skall debiteras utöver tullbeloppet. Räntesatsen för dröjsmålsräntan får vara högre än räntesatsen för kreditränta. Den får inte vara lägre än denna räntesats.

2. Tullmyndigheterna får avstå från att kräva dröjsmålsränta

- a) om det på grund av gäldenärens situation är sannolikt att det skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter,
- b) om beloppet inte överstiger en nivå som fastställs enligt kommittéförfarandet, eller
- c) om tullen betalas inom fem dagar efter utgången av den föreskrivna tidsfristen för betalning.

3. Tullmyndigheterna får fastställa

- a) minimitider för beräkning av räntor, och
- b) minimibelopp på dröjsmålsränta.

KAPITEL 4

UPPHÖRANDE AV TULLSKULD

Artikel 233

Utan att det påverkar tillämpningen av gällande bestämmelser om preskription av en tullskuld och om de fall när en sådan skuld inte uppbärs på grund av att gäldenärens insolvens har fastställts på rättslig väg, skall en sådan tullskuld upphöra

- a) genom betalning av tullbeloppet,
- b) genom eftergift av tullbeloppet,
- c) beträffande varor som deklarerats för ett tullförfarande som medför skyldighet att betala tull
- om tulldeklarationen förklaras ogiltig enligt artikel 66,
- om varorna innan de frigörs tas i beslag och samtidigt eller därefter förverkas, förstörs enligt tullmyndigheternas anvisningar, förstörs eller överläts enligt artikel 182 eller förstörs eller oåterkalleligen förloaras som en följd av deras egen beskaffenhet eller på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure,
- d) om varor för vilka en tullskuld har uppstått enligt artikel 202 tas i beslag i samband med att de olagligen införs och samtidigt eller därefter förverkas.

I händelse av beslag eller förverkande skall tullskulden likväl med hänsyn till den strafflagstiftning som gäller för tullöverträdelser inte anses ha upphört, om tull enligt en medlemsstats strafflag utgör grund för fastställande av påföljd eller om förekomsten av en tullskuld utgör grund för att inleda straffrättsliga förfaranden.

Artikel 234

En tullskuld enligt artikel 216 skall också upphöra om de formaliteter ogiltigförklaras som iaktogs för att möjliggöra förmånsbehandling enligt artikel 216.

KAPITEL 5

ÅTERBETALNING OCH EFTERGIFT AV TULL

Artikel 235

I denna förordning avses med

- a) *återbetalning*: fullständig eller partiell återbetalning av import- eller exporttullar som har betalats,

- b) *eftergift*: antingen ett beslut att helt eller delvis efterge tullskuldbeloppet eller ett beslut att helt eller delvis ogiltigförklara bokföringen av ett belopp för import- eller exporttullar som inte har betalats.

Artikel 236

1. Import- eller exporttullar skall återbetalas i den utsträckning som det fastställs att tullbeloppet då tullen betalades inte var det som lagligen skulle betalas eller att beloppet har bokförts i strid med artikel 220.2.

Import- eller exporttullar skall efterges i den utsträckning som det fastställs att tullbeloppet då tullen bokfördes inte var det som lagligen skulle betalas eller att beloppet har bokförts i strid med artikel 220.2.

Ingen återbetalning eller eftergift skall beviljas när de omständigheter som medförde betalning eller bokföring av ett belopp som inte var det som lagligen skulle betalas är en följd av en medveten handling av den person det gäller.

2. Import- eller exporttullar skall återbetalas eller efterges på ansökan som inges till vederbörande tullkontor inom en tid av tre år från den dag då gäldenären underrättades om tullbeloppet.

Denna tid skall förlängas om den person det gäller framlägger bevis på att han var förhindrad att inge sin ansökan inom nämnda tid på grund av oförutsebara omständigheter eller force majeure.

Om tullmyndigheterna inom denna tid själva upptäcker att någon av de situationer som beskrivs i punkt 1 första och andra stycket föreligger, skall de på eget initiativ återbetala eller efterge tullbeloppet.

Artikel 237

Import- eller exporttullar skall återbetalas om en tulldeklaration ogiltigförklaras och tullen har betalats. Återbetalning beviljas på ansökan av den person det gäller inom den tidsfrist som fastställts för ingivande av ansökan om ogiltigförklaring av tulldeklarationen.

Artikel 238

1. Importtullar skall återbetalas eller efterges i den utsträckning som det kan fastställas att det bokförda tullbeloppet avser varor som hänförts till ifrågavarande tullförfarande men som av importören avvisats därför att de vid den tidpunkt som avses i artikel 67 var defekta eller inte uppfyllde villkoren i det avtal som låg till grund för importen.

Defekta varor enligt första stycket skall anses innefatta varor som skadats innan de frigjordes.

2. Importtullar kan återbetalas eller efterges på följande villkor:

- a) Varorna skall inte ha använts, utom när inledande användning har varit nödvändig för att fastställa att de var defekta eller inte uppfyllde villkoren i avtalet.
- b) Varorna skall exporteras från gemenskapens tullområde.

På begäran av den person det gäller skall tullmyndigheterna tillåta att varorna förstörs eller att de i syfte att återexporteras hänförs till förfarandet för extern transitering eller tullagerförfarandet eller placeras i en frizon eller ett frilager i stället för att exporteras.

Om varorna hänförs till sådan godkänd tullbehandling som avses i föregående stycke skall de anses vara icke-gemenskapsvaror.

3. Importtullar skall återbetalas eller efterges för varor som, innan de tulldeklarerats, importerats temporärt för att provas endast om det konstateras att det faktum att varorna var defekta eller inte uppfyllde villkoren i avtalet normalt sett inte kunde ha upptäckts vid dessa provningar.

4. Importtullar skall återbetalas eller efterges av de skäl som anges i punkt 1 på ansökan hos vederbörande tullkontor inom tolv månader efter den dag då gäldenären underrättades om tullbeloppet.

Tullmyndigheterna får dock tillåta att denna tid överskrids i välgrundade undantagsfall.

Artikel 239

1. Import- eller exporttullar får återbetalas eller efterges i andra fall än de som avses i artiklarna 236 – 238 och vilka

— bestäms enligt kommittéförfarandet,

— följer av omständigheter vid vilka varken oriktigheter eller uppenbar värdslöshet kan tillskrivas den person det gäller. De fall vid vilka denna bestämmelse får tillämpas och de närmare reglerna för förfarandet fastställs enligt kommittéförfarandet. Återbetalning eller eftergift får underkastas särskilda villkor.

2. Återbetalning eller eftergift av tullar av de skäl som anges i punkt 1 skall beviljas efter ingivande av ansökan till vederbörande tullkontor inom tolv månader efter den dag då gäldenären underrättades om tullbeloppet.

Tullmyndigheterna får dock tillåta att denna tid överskrids i välgrundade undantagsfall.

Artikel 240

Import- eller exporttullar skall återbetalas eller efterges på de villkor som fastställs i detta kapitel endast om det belopp som skall återbetalas eller efterges överstiger ett belopp som fastställts enligt kommittéförfarandet.

Tullmyndigheterna får emellertid även på ansökan bevilja återbetalning eller eftergift när det gäller lägre belopp.

Artikel 241

Om tullmyndigheterna återbetalar import- eller exporttullar eller kredit- eller dröjsmålsränta som uppburits vid betalning av

dessa tullar, skall de inte behöva betala ränta för detta. Ränta skall emellertid betalas

— om ett beslut att bevilja en ansökan om återbetalning inte verkställs inom tre månader från den dag då beslutet fattades, eller

— om nationella bestämmelser så föreskriver.

Detta räntebelopp skall beräknas på ett sådant sätt att det motsvarar det belopp som skulle debiteras för detta ändamål på den nationella penning- eller finansmarknaden.

Artikel 242

Om en tullskuld har eftergivits eller motsvarande tullbelopp återbetalats av misstag, skall den ursprungliga skulden åter kunna utkrävas. Alla räntor som betalats enligt artikel 241 skall återbetalas.

AVDELNING VIII

ÖVERKLAGANDE

Artikel 243

1. Varje person skall ha rätt att överklaga beslut som fattats av tullmyndigheterna i fråga om tillämpningen av tullagstiftningen och som berör denne direkt och personligen.

Varje person som hos tullmyndigheterna gjort framställning om ett beslut i fråga om tillämpningen av tullagstiftningen skall också ha rätt att överklaga, om beslut inte fattats inom den tid som avses i artikel 6.2.

Överklagandet skall ges in i den medlemsstat där beslutet fattats eller framställningen gjorts.

2. Överklagandet sker

- a) i första instans hos de tullmyndigheter som utsetts för detta av medlemsstaterna, och
- b) i andra instans hos ett oberoende organ som kan vara en rättslig myndighet eller ett motsvarande specialiserat organ enligt gällande bestämmelser i medlemsstaterna.

Artikel 244

Överklagande skall inte medföra att verkställigheten av det ifrågasatta beslutet uppskjuts.

Tullmyndigheterna skall dock uppskjuta verkställigheten av det beslutet i sin helhet eller delvis, om de har goda skäl att anta att det ifrågasatta beslutet är oförenligt med tullagstiftningen eller att den person det gäller riskerar att åsamkas skada som inte kan repareras.

Om det ifrågasatta beslutet medför att import- eller exporttull skall debiteras, får verkställigheten av beslutet uppskjutas förutsatt att säkerhet ställs eller har ställts. Säkerhet behöver emellertid inte krävas, om detta krav sannolikt skulle medföra allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter på grund av gäldenärens förhållanden.

Artikel 245

De närmare bestämmelserna om överklagande skall fastställas av medlemsstaterna.

Artikel 246

Denna avdelning skall inte tillämpas om överklagandet givits in i syfte att få ett beslut, som tullmyndigheterna fattat på grundval av straffrätten, ogiltigförklarat eller ändrat.

AVDELNING IX

SLUTBESTÄMMELSER

KAPITEL 1

TULLKODEXKOMMITTÉN

Artikel 247

1. En tullkodexkommitté, nedan kallad "kommittén", inrättas härmed. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande.

2. Kommittén skall själv fastställa sin arbetsordning.

Artikel 248

Kommittén får undersöka varje fråga som rör tullagstiftningen och som tas upp av dess ordförande antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

Artikel 249

1. De bestämmelser som krävs för tillämpningen av denna kodex, inklusive tillämpningen av den förordning som avses i artikel 184, med undantag av avdelning VIII och om inte annat följer av artiklarna 9 och 10 i rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁽¹⁾ och av punkt 4, skall antas enligt det förfarande som fastställs i punkterna 2 och 3 i överensstämmelse med gemenskapens internationella åtaganden.

2. Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Den skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag av kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt nämnda artikel. Ordföranden får inte rösta.

3. a) Kommissionen skall själv anta förslaget om det är förenligt med kommitténs yttrande.

b) Om förslaget inte är förenligt med kommitténs yttrande eller om inget yttrande avges, skall kommissionen utan dröjsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

⁽¹⁾ EGT nr L 256, 7.9.1987, s. 1.

c) Om rådet inte har fattat något beslut inom tre månader från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

4. De bestämmelser som behövs för tillämpningen av artiklarna 11, 12 och 21 skall antas enligt det förfarande som avses i artikel 10 i förordning (EEG) nr 2658/87.

KAPITEL 2

RÄTTSLIGA VERKNINGAR I EN MEDLEMSSTAT AV ÅTGÄRDER SOM VIDTAGITS, HANDLINGAR SOM UTFÄRDATS OCH SAKFÖRHÅLLANDEN SOM KONSTATERATS I EN ANNAN MEDLEMSSTAT

Artikel 250

Om ett tullförfarande tillämpas i flera medlemsstater

- skall de beslut, de åtgärder för identifiering som vidtagits eller överenskommit och de handlingar som utfärdats av tullmyndigheterna i en medlemsstat ha samma rättsliga verkan i andra medlemsstater som beslut, vidtagna åtgärder och handlingar som utfärdats av tullmyndigheterna i var och en av dessa medlemsstater,
- skall de sakförhållanden som konstateras när kontroller utförs av tullmyndigheterna i en medlemsstat ha samma bevisvärde i andra medlemsstater som de sakförhållanden som konstateras av tullmyndigheterna i var och en av dessa medlemsstater.

KAPITEL 3

ÖVRIGA SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 251

1. Följande förordningar och direktiv upphävs:
- Rådets förordning (EEG) nr 802/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma definitionen av begreppet varors ursprung⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 456/91⁽³⁾,
 - Rådets förordning (EEG) nr 754/76 av den 25 mars 1976 om behandling i tullhänseende av varor som återinförs till gemenskapens tullområde⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1147/86⁽⁵⁾.

⁽²⁾ EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 54, 28.2.1991, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT nr L 89, 2.4.1976, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 105, 22.4.1986, s. 1.

- Rådets förordning (EEG) nr 2779/78 av den 23 november 1978 om förfarandet för tillämpning av den europeiska beräkningsenheten på rättsakter som antagits på tullområdet⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 289/84⁽²⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 1430/79 av den 2 juli 1979 om återbetalning eller eftergift av import- eller exporttullar⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1854/89⁽⁴⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 1697/79 av den 24 juli 1979 om uppbörd i efterhand av import- eller exporttullar, som inte har utkrävts av gäldenären, för varor som hänförs till ett tullförfarande som medför skyldighet att betala sådana tullar⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1854/89⁽⁶⁾.
- Rådets direktiv 79/695/EEG av den 24 juli 1979 om harmonisering av förfaranden för varors övergång till fri omsättning⁽⁷⁾, senast ändrat genom direktiv 90/504/EEG⁽⁸⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 1224/80 av den 28 maj 1980 om värdering av varor för tulländamål⁽⁹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 4046/89⁽¹⁰⁾.
- Rådets direktiv 81/177/EEG av den 24 februari 1981 om harmonisering av förfaranden vid export av gemenskapsvaror⁽¹¹⁾, senast ändrat genom förordning (EEG) nr 1854/89⁽¹²⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 3599/82 av den 21 december 1982 om ordningen för temporär import⁽¹³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1620/85⁽¹⁴⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 2763/83 av den 26 september 1983 om ordningen för bearbetning av varor under tullkontroll före övergång till fri omsättning⁽¹⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 720/91⁽¹⁶⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 2151/84 av den 23 juli 1984 om gemenskapens tullområde⁽¹⁷⁾, senast ändrad genom Anslutningsakten för Spanien och Portugal.
- Rådets förordning (EEG) nr 1999/85 av den 16 juli 1985 om aktiv förädling⁽¹⁸⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 3632/85 av den 12 december 1985 om de villkor enligt vilka en person får avge en tulldeklaration⁽¹⁹⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 2473/86 av den 24 juli 1986 om passiv förädling och standardutbytessystemet⁽²⁰⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 2144/87 av den 13 juli 1987 om tullskuld⁽²¹⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 4108/88⁽²²⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 1031/88 av den 18 april 1988 om fastställande av de personer som är ansvariga för betalning av tullskuld⁽²³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1716/90⁽²⁴⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 1970/88 av den 30 juni 1988 om tresidig trafik enligt förfarandet för passiv förädling och standardutbytessystemet⁽²⁵⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 2503/88 av den 25 juli 1988 om tullager⁽²⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2561/90⁽²⁷⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 2504/88 av den 25 juli 1988 om frizoner och frilager⁽²⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1604/92⁽²⁹⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 4151/88 av den 21 december 1988 om bestämmelser tillämpliga på varor som förs in till gemenskapens tullområde⁽³⁰⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 1854/89 av den 14 juni 1989 om bokföring och betalningsvillkor för importtullar och exporttullar till följd av en tullskuld⁽³¹⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 1855/89 av den 14 juni 1989 om temporär import av transportmedel⁽³²⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 3312/89 av den 30 oktober 1989 om temporär import av containrar⁽³³⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 4046/89 av den 21 december 1989 om den säkerhet som skall ställas för att garantera betalning av en tullskuld⁽³⁴⁾.

(1) EGT nr L 333, 30.11.1978, s. 5.

(2) EGT nr L 33, 4.2.1984, s. 2.

(3) EGT nr L 175, 12.7.1979, s. 1.

(4) EGT nr L 186, 30.6.1989, s. 1.

(5) EGT nr L 197, 3.8.1979, s. 1.

(6) EGT nr L 186, 30.6.1989, s. 1.

(7) EGT nr L 205, 13.8.1979, s. 19.

(8) EGT nr L 281, 12.10.1990, s. 28.

(9) EGT nr L 134, 31.5.1980, s. 1.

(10) EGT nr L 388, 30.12.1989, s. 24.

(11) EGT nr L 83, 30.3.1981, s. 40.

(12) EGT nr L 186, 30.6.1989, s. 1.

(13) EGT nr L 376, 31.12.1982, s. 1.

(14) EGT nr L 155, 14.6.1985, s. 54.

(15) EGT nr L 272, 5.10.1985, s. 1.

(16) EGT nr L 78, 26.3.1991, s. 9.

(17) EGT nr L 197, 20.7.1984, s. 1.

(18) EGT nr L 188, 20.7.1985, s. 1.

(19) EGT nr L 350, 27.12.1985, s. 1.

(20) EGT nr L 212, 2.8.1986, s. 1.

(21) EGT nr L 201, 22.7.1987, s. 15.

(22) EGT nr L 361, 29.12.1988, s. 2.

(23) EGT nr L 102, 21.4.1988, s. 5.

(24) EGT nr L 160, 26.6.1990, s. 6.

(25) EGT nr L 174, 6.7.1988, s. 1.

(26) EGT nr L 225, 15.8.1988, s. 1.

(27) EGT nr L 246, 10.9.1990, s. 1.

(28) EGT nr L 225, 15.8.1988, s. 8.

(29) EGT nr L 173, 26.6.1992, s. 30.

(30) EGT nr L 367, 31.12.1988, s. 1.

(31) EGT nr L 186, 30.6.1989, s. 1.

(32) EGT nr L 186, 30.6.1989, s. 8.

(33) EGT nr L 388, 30.12.1989, s. 1.

(34) EGT nr L 321, 4.11.1989, s. 5.

- Rådets förordning (EEG) nr 1715/90 av den 20 juni 1990 om upplysningar lämnade av medlemsstaternas tullmyndigheter om klassificeringen av varor i tullnomenklaturen⁽¹⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 2726/90 av den 17 september 1990 om gemenskapstransitering⁽²⁾, utom artikel 3.3 b.
- Rådets förordning (EEG) nr 717/91 av den 21 mars 1991 om det administrativa enhetsdokumentet⁽³⁾.
- Rådets förordning (EEG) nr 719/91 av den 21 mars 1991 om användning av TIR-carnet och ATA-carnet som transiteringsdokument⁽⁴⁾.

2. I alla gemenskapsakter i vilka hänvisning görs till de förordningar eller direktiv som anges i punkt 1, skall hänvisningen anses vara en hänvisning till denna kodex.

Artikel 252

1. Artiklarna 141, 142 och 143 i rådets förordning (EEG) nr 918/83⁽⁵⁾ skall upphöra att gälla.
2. Rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3492/91⁽⁷⁾, ändras på följande sätt:
 - a) Artikel 8 skall ändras på följande sätt: Följande ord skall införas efter ordet "kommitté": "föreskrivs i artikel 247 i tullkodexen för gemenskapen".
 - b) Den inledande meningen i artikel 10.1 skall ändras på följande sätt: "Kommissionens företrädare skall förelägga den kommitté som föreskrivs i artikel 247 i tullkodexen för gemenskapen ett förslag....".

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 12 oktober 1992.

På rådets vägnar

W. WALDEGRAVE

Ordförande

- c) Artiklarna 7 och 11 skall upphöra att gälla.

Artikel 253

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 1994.

Avdelning VIII skall inte tillämpas i Förenade kungariket förrän den 1 januari 1995.

Artikel 161 och artiklarna 182 och 183, i den mån de senare rör återexport, skall dock tillämpas från och med den 1 januari 1993. I den mån dessa artiklar hänvisar till bestämmelser i denna kodex och till dess att dessa bestämmelser träder i kraft, skall hänvisningarna anses gälla motsvarande bestämmelser i de förordningar och direktiv som anges i artikel 251.

Före den 1 oktober 1993 skall rådet på grundval av en rapport från kommissionen om diskussionerna rörande de slutsatser som skall dras av den omräkningskurs som används för genomförandet av åtgärder inom den gemensamma jordbrukspolitikens återgranska problemet vid handel med varor mellan medlemsstaterna inom ramen för den inre marknaden. Rapporten skall åtföljas av kommissionens eventuella förslag, om vilka rådet skall fatta beslut enligt bestämmelserna i fördraget.

Före den 1 januari 1998 skall rådet på grundval av en rapport från kommissionen se över denna kodex för att göra sådana anpassningar som kan synas behövliga, varvid särskild hänsyn skall tas till genomförandet av den inre marknaden. Rapporten skall åtföljas av eventuella förslag, om vilka rådet skall fatta beslut enligt bestämmelserna i fördraget.

⁽¹⁾ EGT nr L 160, 26.6.1990, s. 1.

⁽²⁾ EGT nr L 262, 26.9.1990, s. 1.

⁽³⁾ EGT nr L 78, 26.3.1991, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT nr L 78, 26.3.1991, s. 6.

⁽⁵⁾ EGT nr L 105, 23.4.1983, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT nr L 256, 7.9.1987, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT nr L 328, 30.11.1991, s. 80.